

Wat leert
de Bijbel?

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUS - DEEL 2

ما يعلمه
الكتاب المقدس؟

دروس الكتاب المقدس بالمراسلة - الجزء الثاني

WAT LEERT DE BIJBEL?

Oorspronkelijk verschenen onder de titel
"What the Bible teaches"
bij de EMMAÛS Correspondence School te Dubuque, U.S.A.
Samengesteld door K.G. Dyer.

Verantwoordelijk voor de Nederlandse versie:
EMMAÛS BIJBELCURSUSSEN

www.info-contact.nl

*Bij dit studieboekje/deze uitgave hoort ook een toetsenboekje.
Alle rechten voorbehouden, niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of
openbaar gemaakt, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.*

ما يعلمه الكتب المقدس؟

أصدر هذا الكتاب أصلاً تحت العنوان
«What the Bible teaches»
عن دار النشر «عمواس»، المعهد لدروس المراسمة
المؤلف: ك.خ. داير

المسؤولة عن النسخة العربية
المنارة، أورانج، سيداكس، فرنسا

www.info-contact.nl

يرافق هذا الكتاب كتيب الامتحان.
حقوق الطبع محفوظة. لا يسمح بنشر هذه النصوص أو استنساخها بدون اذن الناشر كتابياً.

INHOUDSOPGAVE

Titelpagina WAT LEERT DE BIJBEL? (EMMAÜS Bijbelstudies)	1
Inhoudsopgave	2
Inleiding	3
Les 1 Het Heilige Boek	5
Les 2 GOD	7
Les 3 De mens	10
Les 4 De zonde	13
Les 5 Christus	16
Les 6 De wedergeboorte	19
Les 7 De redding	24
Les 8 De genade	27
Les 9 Het geloof	32
Les 10 De zonde	34
Les 11 De hemel en de hel	36
Les 12 Toekomstige gebeurtenissen	39

الفهرس

صفحة عنوان الكتاب «ما يعلّمه الكتاب المقدس؟» (عمواس)	١
الفهرس	٢
المقدمة	٣
الدرس ١ الكتاب المقدس	٥
الدرس ٢ الله	٧
الدرس ٣ الانسان	١٠
الدرس ٤ الخطيئة	١٣
الدرس ٥ المسيح	١٦
الدرس ٦ الولادة الجديدة	١٩
الدرس ٧ الولادة الجديدة (المتابعة)	٢٤
الدرس ٨ الخلاص	٢٧
الدرس ٩ النعمة	٣٢
الدرس ١٠ الايمان	٣٤
الدرس ١١ السماء وجهنم	٣٦
الدرس ١٢ حوادث المستقبل	٣٩

INLEIDING

Lof aan de Heer der heren die de waarheid doet neerdalen. Door het Boek is er licht en leiding voor de verstandigen. Deze beknopte handleiding is voor onze geliefde broeders, die leiding zoeken op de zelfde weg. Hierin vindt u het bewijs van en de gids tot redding van de mens zoals die in het Oude en Nieuwe Testament is geopenbaard, voor hen die zich uitstrekken naar de Almachtige Heer, opdat Hij hen de ogen en het geweten opent om aan hen de belangrijkste waarheden te openbaren die de Schepper toont om de zondige mens te verlossen van de pijnen van de hel. Aan Hem die geeft boven vragen en die in majesteit onze verwachting overtreft, Hem die genoegzaam is voor ons en een geweldige Helper, aan HEM zij de lof, altijd en overal.

Amen..

**deze boodschap is bestemd voor
allen die de rechte weg zoeken.**

Het studieprogramma bestaat uit de volgende boekjes:

- ÉÉN GOD, ÉÉN WEG.
- WAT LEERT DE BIJBEL?
- HET CHRISTELIJK LEVEN.
- GROEIEN IN GELOOF.

المقدمة

حمدا لرب الأرباب منزل الحق بالكتاب نورا وهدى لأولي الألباب. وبعد، فهذه رسالة وجيزة نهددها لإخواننا المحبوبين الذين ينشدون الهداية إلى سواء السبيل وفيها البرهان والدليل إلى بشرى الخلاص المعلنة في التوراة والإنجيل متوسلين إلى المولى القدير أن يفتح لهم العين والضمير لتتكشف لهم أهم الحقائق التي رتبها الخالق لخلاص الإنسان الأثيم من عذابات الجحيم. إنه لأكرم مسؤل وأجل مأمول وهو حسبنا ونعم المعين له الحمد في كل حال وحين.

أمين . . .

**رسالة مهداة
لجميع اللذين ينشدون الصراط المستقيم**

يتألف منهاج الدراسة من الكتب التالية:

- إله واحد - طريق واحد
- ما يعلمه الكتاب المقدس؟
- الحياة المسيحية
- النمو في الإيمان

Deze serie is samengesteld uit 50 bijbelstudies die verdeeld zijn over vier boekjes. Ze gaan over uiterst belangrijke onderwerpen van het geestelijk leven van de mens. De Bijbel en vele Bijbelgedeelten zijn vertaald naar meer dan 1800 talen (rond het jaar 2000 n. Chr.) en nog steeds wordt deze vertaald naar vele andere talen.

GOD heeft dit Boek gedurende alle eeuwen beschermd tegen alle mogelijke vervalsing opdat de volken het zouden kunnen lezen en begrijpen in hun eigen taal. De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament (=Verbond) en het Nieuwe Testament. Het Oude Testament maakt ons de geschiedenissen van de profeten bekend vanaf Adam, Abraham, Mozes, David en tot de komst van Jezus Christus naar de aarde. Het Nieuwe Testament geeft ons een beeld van het leven van Christus en geeft een ons een beschrijving van zijn geboorte, jeugd, zijn leerlingen en wonderen, zijn onderwijs in die tijd te midden van zijn volk, alsmede van zijn vreselijk lijden en van zijn dood, opstanding en hemelvaart. Hierbij sprak hij ook tot ons over zijn Tweede Komst (Wederkomst).

Het merkwaardige is dat als we de profeten bestuderen, dat we dan ontdekken dat zij in profetieën spraken over de Here Jezus Christus ook al begrepen ze de volle betekenis ervan niet. De Bijbel is dan ook een samenhangend geheel en het is het enige Boek van GOD.

In deze lessen zullen we verwijzen naar het onderwijs van de Bijbel, b.v. als we schrijven 1 Petrus 4:5 of Hosea 1:3. Deze namen verwijzen naar gedeelten uit de Bijbel. Bij voorbeeld 1 Johannes, 2 Johannes en 3 Johannes zijn alle drie brieven van Johannes in de Bijbel. Het getal dat achter de naam staat, verwijst naar het hoofdstuk en de getallen achter de dubbele punt verwijzen naar de verzen waar het over gaat.

Misschien hebt u een uitgave van de Bijbel, lees dan de inhoudsopgave van het Oude en Nieuwe Testament zodat u de tekst kunt vinden waar het over gaat. Als u geen Bijbel heeft, vraag deze dan bij ons aan, dan zullen wij deze aan u toezenden in uw eigen taal.

Het cursusboek dat wij u sturen bevat behalve de lessen ook een schriftelijke toets. Als u wilt, kunt u hierop uw antwoorden invullen en het dan aan ons toesturen ter correctie. Daarna sturen wij u deze correcties plus een volgend cursusboek.

In de Bijbel staat: "Wie tot GOD komt, moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken".

Tenslotte: als u misschien denkt dat de lessen (te) moeilijk voor u zijn, dan stellen wij u de vraag of u GOD zoekt? HIJ wil u helpen. Roep Hem aan en Hij zal u zegenen!

Tshtml hzh sllslsly Aly ٥٠ درسا من الكتاب المقدس مقسمة على أربعة كتب تختص بمواضيع روحية هامة جدا في حياة الإنسان. إن الكتاب المقدس أو أجزاء منه مترجم إلى ١٨٠٠ لغة وما زال يترجم إلى عدة لغات مختلفة.

لقد حفظ الله هذا الكتاب من كل تحريف عبر العصور والأزمنة لكي تتمكن الشعوب من قراءته وفهمه في لغتهم الأصلية. فالكتاب المقدس عبارة عن جزئين، هما العهد القديم والعهد الجديد. نجد أن العهد القديم يتكلم عن قصص الأنبياء من آدم، إبراهيم، موسى، داود... حتى مجيء يسوع المسيح إلى الأرض. أما العهد الجديد، فهو صورة حية لحياة المسيح حيث يصف لنا ميلاده وطفولته وتلاميذه ومعجزاته وتعاليمه في عصره وسط شعبه. كذلك عذابه الأليم وموته وقيامته وصعوده إلى السماء معلنا لنا كذلك عن مجيئه الثاني.

فمن الغريب أنه عندما نتأمل فيما قاله الأنبياء القدامى، نكتشف بكل وضوح أنهم أشاروا وتكلموا عن نبوات السيد المسيح من دون وعيهم أو فهمهم مغزاها الحقيقي. إذا الكتاب المقدس متطابق وهو كتاب الله الوحيد.

في هذه الدروس نشير إلى تعاليم الكتاب المقدس، فمثلا عندما نقول أنه مكتوب في ١ بطرس ٥:٤ أو هوشع ٣:١. فهذه الأسماء تدل على مقاطع من الكتاب المقدس، أما الرقم الذي يوجد قبل الاسم، فيعني أنه توجد نصوص مختلفة تابعة له. مثلا ١ يوحنا، ٢ يوحنا، ٣ يوحنا. فهذه كلها رسائل يوحنا الثلاث. إن الرقم الذي يتبع الاسم يشير إلى الفصل ثم تتبعه نقطتان والرقم الأخير يشير إلى العدد الذي يدل عليه.

ربما توجد لديك نسخة من الكتاب المقدس، وفي هذا الحال اقرأ الفهرس للعهد القديم والجديد، لكي تستطيع أن تجد النص الذي تبحث عنه. أما إذا لم تكن لديك نسخة منه، فأطلب منا، فنرسله إليك في لغتك الأصلية.

الكتاب الذي نرسله لك، يحتوي على عدة دروس، وفي آخر الدرس يوجد تمرين أو اختبار كتابي، فإذا كنت تحب أن تجيب على هذه التمرينات، لدينا ورقة منفصلة عن الكتاب يمكنك أن تكتب عليها الإجابة. وعندما تصلنا الإجابة سنقوم بصحيحها وبعد ذلك نعيدها لك مع كتاب آخر.

ورد في الكتاب المقدس «يجب أن الذي يأتي إلى الله يؤمن بأنه موجود وأنه يجازي الذين يطلبونه».

أخيرا، ربما تظن أن الدرس صعب عليك، لكن سؤالنا لك هو هل تبحث عن الله؟ فهو يريد أن يساعدك. فأدعُ إليه وهو سيباركك.

1. Inleiding

Sommigen hebben aan de Bijbel de naam “Goddelijke Bibliotheek” gegeven en dat is een juiste uitdrukking. Want hoewel de Bijbel één boek is, bestaat hij niettemin uit 66 boeken. Het begint met het boek Genesis en eindigt met het boek Openbaring. Het is verdeeld in twee hoofddelen: het Oude Testament dat 39 boeken bevat, en het Nieuwe Testament dat 27 boeken bevat. Wanneer u de Bijbel opent, vind u op de eerste bladzijde de inhoudsopgave met de namen van de boeken en het nummer van de bladzijde waar ieder boek begint.

2. Wie schreef de Bijbel?

Vanuit menselijk gezichtspunt is de Bijbel geschreven door niet minder dan 36 schrijvers over een periode van ongeveer 1600 jaar. Maar belangrijk is dat u van deze schrijvers onthoudt, dat zij schreven onder de rechtstreekse leiding van GOD. Hij leidde hen bij het schrijven van de woorden zelf en dat is wat we bedoelen met het woord “geïnspireerd”. De volgende twee verzen maken ons duidelijk dat de Bijbel door GOD geïnspireerd is:

“Want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:21)¹.

“Heel de Bijbel is door GOD ingegeven (geïnspireerd) en is nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens GODS volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust” (2 Timotheüs 3:16,17).

De Bijbel is dus het woord van GOD. Het is niet voldoende om te zeggen dat de Bijbel het woord van GOD bevat, want uit die woorden zou men opmaken dat sommige gedeelten van het boek geïnspireerd zijn en andere niet.

١ المقدمة

لقد دعا بعضهم الكتاب المقدس «المكتبة الإلهية» وهذا القول صادق. ومع أن الكتاب المقدس كتاب واحد إلا أنه يتألف من ستة وستين سفراً، تبتدئ بسفر التكوين وتنتهي بسفر الرؤيا، وتقسم إلى قسمين رئيسيين: «العهد القديم» ويحتوي على تسعة وثلاثين سفراً، و«العهد الجديد» وفيه سبعة وعشرون سفراً. إذا فتحت الكتاب المقدس في أول صفحة منه وجدت فهرساً يضم أسماء الأسفار، ويبين رقم الصفحة التي يبتدئ منها كل سفر.

٢ من كتب الكتاب المقدس؟

من الوجهة البشرية لا يقل كتاب الكتاب المقدس عن الستة والثلاثين كتاباً في مدة ألف وستمائة سنة تقريباً. ولكن الشيء المهم ذكره عن هؤلاء الكتاب أنهم كانوا يكتبون بقيادة الله مباشرة، وقد أرشدهم إلى كتابة الكلمات ذاتها، وهذا ما نعنيه بكلمة «وحي». وإن الآيتين التاليتين توضحان لنا أن الكتاب المقدس موحى به من الله:

«لأنه لم تأت نبوة قط بمشيئة إنسان بل تكلم أناس الله القديسون مسوقين من الروح القدس» (٢ بطرس ١: ٢١).

«كل الكتاب هو موحى به من الله ونافع للتعليم والتوبيخ والتقويم والتأديب، الذي في البر لكي يكون إنسان الله كاملاً، متأهباً لكل عمل صالح» (٢ تيموثاوس ٣، ١٦، ١٧).

إذا، فالكتاب المقدس هو كلمة الله، ولا يكفي القول بأن الكتاب المقدس يحتوي على كلمة الله فقد يفهم من هذا القول، أن بعض أجزاء الكتاب موحى بها، والبعض الآخر غير موحى بها.

¹ Deze en andere verwijzingen komen uit de Bijbel.

Ieder gedeelte van de Bijbel is echter door GOD ingegeven: "Heel de Schrift (de Bijbel) is door GOD ingegeven".

We moeten ook in gedachten houden dat de Bijbel de enige bron is waarin we vinden wat GOD aan de mens meedeelt. In het laatste hoofdstuk van de Bijbel waarschuwt GOD ieder mens ervoor iets toe te voegen aan of af te nemen van de Bijbel.

"Ik betuig aan een ieder, die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, GOD zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek van deze profetie, GOD zal zijn deel afnemen van het boek van het leven en van de heilige stad en van wat in dit boek geschreven staat" (Openbaring 22:18,19).

3. Wat is het onderwerp van de Bijbel?

Hoewel de Bijbel uit 66 boeken bestaat, heeft hij één hoofdonderwerp - de Here Jezus Christus.

Het Oude Testament bevat talrijke profetieën die betrekking hebben op Christus, terwijl het Nieuwe Testament ons verslag doet van zijn komst en van zijn daden.

4. Wat is de inhoud van de Bijbel?

De Bijbel is de geschiedenis van de wereld vanaf zijn oorsprong tot de toekomst wanneer er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal zijn. Het boek Genesis doet ons verslag van de schepping, de intrede van de zonde, de zondvloed en van het ontstaan van het oude uitverkoren volk. Vanaf het boek Exodus tot het boek Ester vinden we de geschiedenis van deze natie tot ongeveer 400 jaar vóór Christus.

De boeken van Job tot Hooglied zijn prachtige poëzie van wonderbare wijsheid. De rest van het Oude Testament (d.w.z. van het boek Jesaja tot en met het boek Maleachi) zijn profetische boeken. Het Nieuwe Testament begint met 4 evangeliën, die elk ons het leven van de Here Jezus Christus presenteren. Het boek Handelingen van de apostelen doet ons verslag van de groei van de christelijke kerk in de eerste eeuw en van het leven van de grote apostel Paulus.

Van de brief aan de Romeinen tot die van Judas hebben we te maken met brieven gericht aan gemeenten en aan afzonderlijke leden. Zij bevatten de grote waarheden van het christelijk geloof en geven praktisch onderricht voor het leven van de christen. Het boek

إن كل جزء من الكتاب المقدس هو موحى به من الله «كل الكتاب هو موحى به من الله».

وعلى ما أننا نتذكر أيضا أن الكتاب المقدس هو المصدر الوحيد الذي فيه نجد ما أعلنه الله للبشر. وفي الإصحاح الأخير من الكتاب المقدس، يحذر الله كل إنسان من زيادة شيء على الكتاب أو حذف شيء منه.

«لأنني أشهد لكل من يسمع أقوال نبوة هذا الكتاب، إن كان أحد يزيد على هذا يزيد الله عليه الضربات المكتوبة في هذا الكتاب. وإن كان أحد يحذف من أقوال كتاب هذه النبوة يحذف الله نصيبه من سفر الحياة ومن المدينة المقدسة ومن المكتوب في هذا الكتاب» (رؤيا ٢٢: ١٨، ١٩).

٣ ما هو موضوع الكتاب المقدس

مع أن الكتاب المقدس يتألف من ستة وستين سفرا، لكنه يختص بموضوع واحد رئيسي وهو الرب يسوع المسيح. يحتوي العهد القديم على عدة نبوات تختص بالمسيح، أما العهد الجديد، فيخبر عن مجيئه وأعماله.

٤ ما هو مضمون الكتاب المقدس

إن الكتاب المقدس هو تاريخ العالم منذ الأزل إلى المستقبل عندما ستكون سماء جديدة وأرض جديدة. يخبرنا سفر التكوين عن حقيقة الخليقة ودخول الخطية وعن الطوفان وبداية الأمة المختارة قديما. ومن سفر الخروج إلى سفر استير نجد تاريخ هذه الأمة حتى ٤٠٠ سنة تقريبا قبل المسيح. والأسفار من أيوب إلى نشيد الإنشاد تحتوي على الشعر النفيس والحكمة العجيبة. وبقية أسفار العهد القديم، (أي من سفر إشعياء إلى سفر ملاخي) هي أسفار نبوية.

يستهل العهد الجديد بأربعة أناجيل، يقدم لنا كل منها حياة الرب يسوع المسيح. وسفر أعمال الرسل يخبرنا عن نمو الكنيسة المسيحية في القرن الأول، وعن حياة الرسول العظيم بولس. ومن رسالة رومية إلى رسالة يهوذا، نجد رسائل إلى كنائس وأفراد تختص بحقائق الإيمان المسيحي العظيمة، وتعاليم عملية تختص بالحياة المسيحية. أما سفر الرؤيا فيعطينا لمحة عن المستقبل أي عن الحوادث التي ستحدث في السماء وعلى الأرض وفي الجحيم.

Openbaring geeft ons een blik in de toekomst d.w.z. de gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in de hemel, op aarde en in de hel.

5. Slot: woorden van lof voor het Heilige Boek.

“Het Boek bevat GODS gedachten, de toestand van de mens, de weg tot verlossing, het oordeel over de zondaren en de zaligheid van de gelovigen. Zijn onderwijzingen zijn heilig, zijn voorschriften bindend, zijn geschiedenissen zijn betrouwbaar en zijn besluiten dulden geen tegenspraak. Lees het om wijs te worden, vertrouw er op om verlost te worden, handel naar zijn eis om heilig te worden. Het geeft licht, voeding en troost, het is de kaart voor de reiziger, het kompas van de zeeman, het zwaard van de soldaat en de grondwet van de gelovige. Hier wordt het paradijs hersteld, de hemel geopend en de poorten van de hel openlijk tentoongesteld. De Christus is het hoofdonderwerp. Het beoogt ons welzijn, hét doel is GODS heerlijkheid. Volhard om er zorgvuldig in te lezen en doe dit biddend. Het is een bron van geluk, een heerlijk paradijs en een rivier van vreugde. Het belooft ieder die het aandachtig bestudeert, zoals het ook ieder veroordeelt, die haar heilige inhoud veracht. Het is het Boek der boeken, - het Boek van GOD. De openbaring van GOD aan de mens”.

LES 2

GOD

De belangrijkste zaak waarmee het menselijk verstand zich kan bezighouden, is het zoeken naar GOD en naar de relatie van de mens met HEM.

1. Het bestaan van GOD.

- De Bijbel probeert het bestaan van GOD niet te bewijzen; zijn bestaan is een duidelijke zaak en is in heel de Bijbel een onbetwistbaar gegeven. Het eerste vers in de Bijbel is daar al een voorbeeld van: “In het begin schiep GOD de hemel en de aarde”. Het Heilige Boek geeft ons de verzekering dat GODS bestaan een realiteit is die geen bewijs behoeft. Het noemt de mens die zegt “er is geen GOD” een dwaas (lees Psalm 14:1).

٥ الخاتمة - تقرير الكتاب المقدس

«يحتوي الكتاب على فكر الله وحالة الإنسان وطريق الخلاص ودينونة الخطاة وسعادة المؤمنين. تعاليمه مقدسة ووصاياه إلزامية، وتواريخه صادقة وقراراته لا تقبل النقض. أقرأه فتكون حكيماً، آمن به فتخلص واسلك بموجبه فتتقدس. إنه لنور، وطعام، وتعزية. إنه خريطة المسافر، وإبرة الملاح، وسيف الجندي، ودستور المؤمن. فيه أستعيد الفردوس، وفتحت السماء، وأظهرت أبواب الجحيم. المسيح هو موضوعه الرئيسي، غايته خيرنا، وهدفه مجد الله. داوم على قراءته بتمعن، مشفوع بالصلاة. إنه منجم ثروة وفردوس مجد ونهر سرور، إنه يكافئ من يدرسه بجهد كما أنه يدين كل من يتهاون بمحتوياته المقدسة. إنه كتاب الكتب - كتاب الله - وإعلان الله للإنسان.»

الدرس الثاني

الله

إن أعظم موضوع يمكن أن يشغل ذهن الإنسان هو البحث عن الله وعلاقة الإنسان به.

١ وجود الله

أ لا يحاول الكتاب المقدس أن يبرهن عن وجود الله، إذ أن حقيقة وجوده أمر واضح ومسلم به في الكتاب كله. والعدد الأول من الكتاب المقدس مثال على ذلك «في البدء خلق الله السموات والأرض . . .». فالكتاب المقدس يؤكد لنا وجود الله كحقيقة لا تحتاج إلى برهان. ويدعو الإنسان القائل «لا يوجد إله» جاهلاً (أنظر مزمور ١٤: ١).

- ب توجد أدلة كثيرة ليست من الكتاب المقدس على وجود الله، منها:
- لقد اعتقد الإنسان منذ وجوده بكائن عام يتخلل الكون.
 - تحتاج الخليقة إلى خالق ولا يمكن أن ينشأ بلا مكون.
 - يتطلب الرسم العجيب الذي نشاهده في الخليقة رساما سرمديا.
 - وبما أن الإنسان كائن ذكي وذو شعور أدبي فلا بد أن يكون خالقه أرفع منه لكي يستطيع أن يخلقه هكذا.

٢ طبيعة الله

أ الله روح (يوحنا ٤: ٤).

وهذا يعني أن ليس لله جسد، وأن الله غير منظور، إلا أنه يقدر أن يعلن نفسه للإنسان بهيئة منظورة. لقد أتى الله إلى هذا العالم في الجسد بشخص الرب يسوع المسيح (يوحنا ١: ١٤، ١٨). «والكلمة صار جسدا وحل بيننا ورأينا مجده مجدا كما لوحيد من الآب مملوءا نعمة وحقا - الله لم يره أحد قط - الابن الوحيد الذي هو في حضن الآب هو خير». «الذي هو صورة الله غير المنظور بكر كل خليقة» (كولوسي ١: ١٥). أنظر أيضا عبرانيين ١: ٣.

ب الله شخصية

نستعمل أسماء شخصية بالإشارة لله، مثلا في (خروج ٣: ١٤، متى ١١: ٢٥)، وتنسب لله مميزات شخصية أيضا مثال ذلك المعرفة (إشعيا ٥٥: ٨، ٩) والعواطف (تكوين ٦: ٦) والإرادة (أفسس ١: ١).

ج وحدة الله

يعلنا الكتاب المقدس بوضوح أنه يوجد إله واحد (١ تيموثاوس ٢: ٥) «لأنه يوجد إله واحد ووسيط واحد بين الله والناس الإنسان يسوع المسيح». والتعليم القائل بوجود عدة آلهة تعليم خاطئ غير معقول إذ لا يمكن أن يكون سوى كائن واحد أسمى.

- b. Er zijn veel aanwijzingen voor het bestaan van GOD, die niet uit de Bijbel komen, onder andere:
- de mens heeft sedert zijn bestaan vast geloofd in een universeel Wezen dat het heelal doordringt.
 - het schepsel heeft een Schepper nodig en kan zich niet ontwikkelen zonder zijn Maker.
 - het wondere ontwerp dat we zien in de schepping getuigt van een oneindig groot Ontwerper.
 - omdat de mens een intelligent wezen is en toegerust met kennis van goed en kwaad, kan het niet anders dan dat zijn Maker hoger is dan hij, zodat deze hem zo kan maken.

2. Het wezen van GOD.

a. God is Geest (Johannes 4:24).

Dit betekent dat GOD geen lichaam heeft en dat Hij onzienlijk is. Hij kan Zichzelf alleen aan de mens bekendmaken door een zichtbaar lichaam. En GOD is naar deze wereld gekomen in het lichaam van de Persoon van de Here Jezus Christus (Johannes 1:14 en 18). “Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid”. “Niemand heeft ooit GOD gezien, de eniggeborene Zoon die aan de boezem van de Vader is, die heeft Hem doen kennen”. “Hij is het beeld van de onzichtbare GOD, de eerstgeborene van de hele schepping” (Colossenzen 1:15). Zie ook Hebreëen 1:3.

b. GOD is een Persoon.

Er worden persoonlijke namen gebruikt om GOD aan te duiden b.v. in Exodus 3:14 en Mattheüs 11:25. Er worden ook persoonlijke eigenschappen aan GOD toegeschreven, b.v.: kennis (Jesaja 55:8,9), emotie (Genesis 6:6) en wil (Efeziërs 1:1).

c. De eenheid van GOD.

De Bijbel leert ons duidelijk, dat er één GOD is (1 Timotheüs 2:5) “Want er is één GOD en ook één middelaar tussen GOD en mensen, de Mens Christus Jezus”. Een leer die zegt dat er veel goden bestaan, is een zondige en dwaze leer, want er bestaat slechts één verheven Opperwezen.

d. De Drieëenheid.

De Bijbel leert ons niet alleen dat er één GOD bestaat, maar bovendien dat er drie "personen" in de godheid zijn: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze waarheid is een geheim. We kunnen haar niet bevatten, en daarom moeten we haar geloven, omdat het Woord van GOD ons dit verzekert. Ofschoon het woord "drieëenheid" niet in de Bijbel wordt gevonden, is deze waarheid niettemin te vinden in de volgende verzen:

- de doop van Jezus in Matthéüs 3:12 en 17 "Direct toen Jezus gedoopt werd, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest GODS nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb".
- de allerbelangrijkste tekst in Matthéüs 28:19 "Gaaf dan heen, maakt alle volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest".
- de zegen in 2 Corinthiërs 13:13 "De genade van de Here Jezus Christus, en de liefde GODS, en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen".

De Vader wordt GOD genoemd in Romeinen 1:7, de Zoon wordt GOD genoemd in Hebreeën 1:8 en de Heilige Geest wordt GOD genoemd in Handelingen 5:3,4.

3. De eigenschappen van GOD.

Het is moeilijk GOD te beschrijven. Het is beter om enkele van zijn speciale karaktertrekken te beschrijven die bekend zijn als eigenschappen van GOD. Hier zijn de belangrijkste:

- GOD is aanwezig op iedere plaats** op hetzelfde ogenblik - Jeremia 23:24 - "Zou zich een mens in schuilhoeken kunnen verschuilen, dat Ik hem niet zou zien?, zegt de Here. Vervul Ik niet de hemelen en de aarde?, zegt de Here".
- GOD weet alles.** Hij kent iedere gedachte en daad (Spreuken 15:3). Hij weet alles wat in de natuur gebeurt, zelfs de dood van een klein vogeltje (Matthéüs 10:29).

د الثالث

إنّ الكتاب المقدس لا يعلمنا فقط أنه يوجد إله واحد بل أيضاً أنه يوجد ثلاثة أقانيم في اللاهوت: الآب والابن والروح القدس. إن هذه الحقيقة هي سر. إننا لا نستطيع إدراكها، ومع ذلك يجب تصديقها، لأن كلمة الله تؤكد لنا ذلك. ومع أنّ كلمة ثلاث ليست موجودة في الكتاب المقدس غير أنّ هذه الحقيقة موجودة في الآيات التالية:

- المعمودية يسوع (متى ٣، ١٦، ١٧) «فلما اعتمد يسوع صعد للوقت من الماء. وإذا السموات قد انفتحت له فرأى روح الله نازلاً مثل حمامة وأتيا عليه، وصوت من السموات قائلاً هذا هو ابني الحبيب الذي به سررت».
- المهمة العظمى (متى ٢٨: ١٩) «فأذهبوا وتلمذوا جميع الأمم وعمدوهم باسم الآب والابن والروح القدس».
- البركة (٢ كورنثوس ١٣: ١٤) «نعمة ربنا يسوع المسيح ومحبة الله وشركة الروح القدس مع جميعكم. آمين».
- يدعى الآب الله في (رومية ١، ٧)، ويدعى الابن الله في (عبرانيين ١: ٨)، ويدعى الروح القدس الله في (أعمال ٥، ٣، ٤).

٢ صفات الله

من الصعب أن نصف الله، ومن الأفضل أن نصف بعض خصائصه المعروفة كصفات الله، وهالك أهمها:

أ الله حاضر في كل مكان في ذات الوقت (إرميا ٢٣: ٢٤) «إذا اختبأ إنسان في أماكن مستترة أفما أراه أنا يقول الرب. أما املأ أنا السموات والأرض يقول الرب».

ب الله عالم بكل شيء. هو يعلم كل فكر وعمل (أمثال ١٥: ٣)، وهو يعلم كل ما يحدث في الطبيعة حتى موت العصفور الصغير (متى ١٠: ٢٩).

- c. **GOD kan alles.** D.w.z. Hij is de Almachtige. Hij heeft het heelal geschapen en nu regeert Hij daarover door zijn macht. Niets is voor Hem te moeilijk om te doen (Matthéüs 19:26).
- d. **GOD is eeuwig.** Hij heeft geen begin en Hij heeft geen einde (Psalm 90:2).
- e. **GOD verandert niet.** “Ik - de Here - verander niet” (Maleachi 3:6).
- f. **GOD is heilig.** Hij is volmaakt rein en zonder zonde. Hij haat de zonde en heeft de rechtvaardigheid lief (Spreuken 15:9 en 26). Hij zelf is gescheiden van de zondaren en straft de zonde (Jesaja 59:1,2).
- g. **GOD is rechtvaardig.** Alles wat Hij doet is waarheid en rechtvaardigheid. Hij is trouw aan zijn beloften en faalt niet. (Psalm 119:137) “U bent rechtvaardig, Here; uw verordeningen zijn waarachtig”.
- h. **GOD is liefde.** Hoewel GOD de zonde haat, heeft Hij toch de zondaren lief. (Johannes 3:16) “Want zo lief heeft GOD de wereld gehad dat Hij zijn enig(geboren) Zoon gegeven heeft opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”.

LES 3

DE MENS

Als we de waarheid over de mens willen weten, moeten we teruggaan naar de Bijbel, het Heilige Boek. De waarheid is wat GOD ergens over zegt. De Bijbel bericht ons over de schepping van de mens, over zijn natuur, over zijn relatie met andere wezens, over zijn val en zijn bestemming.

ج الله قادر على كل شيء. أي أنه كلي القدرة، فقد خلق الكون وهو الآن يسوسه بقدرته، ولا يصعب عليه عمل أي شيء (متى ١٩:٢٦).

د الله أزلي. لم تكن له بداية ولن تكون له نهاية (مزمو ٩٠:٢).

ه الله لا يتغير. «أنا الرب لا أتغير» (ملاخي ٣:٦).

و الله قدوس. هو كامل النقاوة بلا خطية، يكره الخطية، ويحب الصلاح (أمثال ١٥:٩ و ٢٦). يفرز نفسه عن الخطاة ويعاقب الخطية (إشعيا ٥٩:١، ٢).

ز الله عادل. وكل ما يعملهُ حق وعدل، وهو يفي بوعوده ولا يخلف (مزمو ١١٩:١٣٧) «بار أنت يا رب وأحكامك مستقيمة».

ح الله محبة. ومع أن الله يكره الخطية، إلا أنه يحب الخطاة (يوحنا ٣:١٦) «لأنه هكذا أحب الله العالم حتى بذل ابنه الوحيد لكي لا يهلك كل من يؤمن به بل تكون له الحياة الأبدية».

الدرس الثالث

الإنسان

إذا أردنا أن نعرف الحقيقة عن الإنسان يجب أن نرجع إلى الكتاب المقدس. والحقيقة هو ما يقوله الله عن شيء ما. فالكتاب المقدس يخبرنا عن خليقة الإنسان وعن طبيعته بالكائنات الأخرى وعن سقوطه ومصيره.

1. De oorsprong van de mens.

Het is normaal dat de mens ernaar verlangt kennis over zijn oorsprong te hebben. Dat is altijd zo geweest. Filosofen hebben op verschillende tijden allerlei theorieën aangeboden. De nieuwste ervan is de evolutie-theorie, die stelt dat de mens ontstaan is uit lagere diersoorten. Maar de Bijbel zegt: "In het begin schiep GOD de hemelen en de aarde ... En GOD schiep de mens" (Genesis 1:1 en 27). GOD zegt met betrekking tot zijn schepsel, de mens: "Ik heb hem geschapen tot mijn eer. Ik heb hem gemaakt" (Jesaja 43:7). Zo zien we dat op de oude vraag "Wat is het voornaamste doel van de mens?" duidelijk geantwoord wordt. Het hoofddoel van de mens is de verheerlijking van GOD.

2. De menselijke natuur.

Ieder die wel eens aan een sterfbed heeft gestaan, beseft maar al te duidelijk dat de mens niet alleen een natuurlijk lichaam heeft, maar ook een ziel. In wat volgt, zullen we zien dat de mens ook een geest heeft. Het ene moment is de mens nog in leven, het volgende ogenblik is hij gestorven. Zijn lichaam is nog wel aanwezig en ook is het wel van wezenlijk belang, maar toch is het leven eruit en er blijft alleen een lijk over. De mens bestaat dus niet alleen uit een lichaam, maar ook uit een ziel en geest.

De Bijbel onderwijst ons dat de mens een drieledig wezen is, dat is samengesteld uit lichaam, ziel en geest (1 Thessalonicenzen 5:23): "En Hij de GOD des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Heer Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn". Terwijl het voor ons moeilijk is om het onderscheid te zien tussen de ziel en de geest van de mens - beiden zijn immers niet gelijk aan het natuurlijke lichaam - wijst de Bijbel erop dat er verschil tussen beide bestaat. De dieren hebben een lichaam en een ziel, maar geen geest. De mens heeft een lichaam, een ziel en een geest. De ziel bepaalt het verschil tussen een levend en een dood wezen. De geest onderscheidt de mens van de dieren. De geest van de mens stelt hem in staat tot gemeenschap met GOD, de ziel is de zetel van de gevoelens en de emoties, terwijl het woord "geest" ons vermogen om te kennen en te begrijpen insluit. Immers de mens is verantwoordelijk ten opzichte van GOD en zijn belangrijkste verantwoordelijkheid is om te weten wat GOD wil dat hij zal doen en dat ook inderdaad uit te voeren.

إنه من الطبيعي أن يتوق الإنسان إلى معرفة أصله، فقد كان هكذا على الدوام. قدم الفلاسفة نظريات متنوعة في أوقات مختلفة، أحدثها نظرية النشوء والارتقاء، التي تزعم أن الإنسان قد تسلسل من حيوانات دنيوية. أما الكتاب المقدس، فيقول: «في البدء خلق الله السموات والأرض ... وخلق الله الإنسان» (تكوين ١: ١ و ٢٧). يقول الله بخصوص خلقه الإنسان: «لمجدي خلقته ... وصنعتة» (إشعياء ٤٣: ٧). وهكذا، فالسؤال القديم، «ما هو هدف الإنسان الرئيسي؟» يجاب عليه بوضوح، أن هدف الإنسان الرئيسي هو تمجيد الله.

٢ طبيعة الإنسان

كل من شاهد محتضرا على فراش الموت، يدرك بوضوح، أن للإنسان جسدا طبيعيا وكذلك نفسا، وسنرى فيما يلي، أن للإنسان أيضا روحا. يكون الإنسان حيا في وقت ما، وفي وقت آخر ميتا، ومع ذلك فإن جسده لا يزال موجودا وإن يكن مبدأ الحياة فارقه، ولم يبق سوى جثمانه. فالإنسان ليس مجرد جسم بل أيضا هو (أوله) نفس وروح.

يعلّمنا الكتاب المقدس، أن الإنسان كائن ثلاثي مركّب من جسد ونفس وروح. (١ تسالونيكي ٥: ٢٣): «والله السلام نفسه يقدركم بالتتمام ولتحفظ روحكم ونفسكم وجسدكم كاملة بلا لوم عند مجيء ربنا يسوع المسيح». وبينما يصعب علينا التمييز بين النفس والروح لأن كليهما في حالة تباين للجسد الطبيعي، فإن الكتاب يشير إلى وجود فرق بينهما، فللحيوانات جسد ونفس فقط ولكن ليس لها روح، أما الإنسان فله جسد ونفس وروح. النفس تميز الكائن الحي عن الميت، أما الروح فتميز الإنسان عن الحيوان. إن روح الإنسان تمكنه من الشركة مع الله، فالنفس هي مركز العواطف والانفعالات، بينما كلمة «روح» تتضمن قدرتنا على المعرفة والإدراك. إن الإنسان مسؤول أمام الله، وأهم واجباته هي معرفة ما يريد الله منه أن يعمل، فيبادر إلى عمله.

3. De vrije wil van de mens.

Er bestaan nog andere door GOD geschapen wezens in dit heelal, dat zijn engelen of geesten. Zij hebben geen menselijke lichamen of zielen. Zij zijn sterker dan wij en werden eveneens geschapen om GOD te dienen. Maar omdat ook zij een vrije wil hebben, vielen sommigen van hen in de zonde van ongehoorzaamheid. Het lag in GODS macht om talrijke instrumenten te maken die zijn wil zouden kunnen doen als een werktuig (mechanisch). Maar in plaats daarvan verkoos Hij wezens te maken, die in staat zouden zijn om uit vrije wil te kiezen om Hem te dienen en lief te hebben. Wij kunnen heel goed begrijpen waarom GOD het zo wilde. De mens kan zijn huis beschermen tegen dieven met speciale elektrische apparatuur. Maar velen van ons nemen een hond om onze huizen te bewaken, omdat dat een trouw dier is, dat op liefde reageert, heel anders dan een levenloos apparaat.

4. De zonde van de mens.

Toen GOD vrije wezens had geschapen, die in staat waren om zijn wil te doen of die te verwerpen, moet Hij geweten hebben dat sommige van die wezens de verkeerde weg zouden kiezen. En dat is ook gebeurd. Een hoge engel, genaamd "morgenster, zoon van de dageraad" (Jesaja 14:12), die we nu kennen als de satan, besloot zijn wil te plaatsen tegenover de wil van GOD. Onmiddellijk werd hij uit de hemel geworpen en met hem vele andere engelen. Sindsdien heeft de satan op alle mogelijke manieren geprobeerd GODS plannen te verjelen. Toen GOD mensen maakte met een vrije wil, maakte de satan direct een plan om de mens te verleiden de weg van gehoorzaamheid te verlaten. GOD had de mens gewaarschuwd voor het gevolg van de zonde. Maar toch is de satan uitermate succesvol geweest om de mens tot zonde te brengen. Deze zeer bekende geschiedenis vinden we in het boek Genesis - hoofdstuk 3. GOD, als heerser van het heelal, kan geen enkel wezen voor zijn aangezicht dulden dat uit eigen keus aan zijn bevelen ongehoorzaam is. Daarom is de satan uit de hemel verdreven omdat hij tegen GODS wil inging. Het was noodzakelijk om eenzelfde behandeling op de mens toe te passen. En zo werd Adam uit GODS tegenwoordigheid verdreven. De zondige natuur van Adam is op ieder lid van het menselijk geslacht overgegaan. Wij allen bezitten bij de geboorte een aangeboren neiging tot zondigen. Deze natuur bezwijkt voor de verleiding van buitenaf. Wij geven ons eraan over en komen er op tragische wijze toe om te zondigen.

توجد كائنات أخرى خلقها الله في هذا الكون، وهي الملائكة أو الأرواح، ليس لها أجساد بشرية أو أنفوس، وهي أقوى منا، وقد خلقت أيضا لتخدم الله. ولكن بما أن لها إرادة حرة سقط بعضها في خطية العصيان.

لقد كان بإمكان الله أن يصنع عددا من الآلات، لتعمل إرادته أليا (ميكانيكيا)، لكنه عوضا عن ذلك اختار أن يخلق كائنات تقدر إذا أرادت أن تخدمه بمحض إرادتها وتحبه باختيارها. ويمكننا أن ندرك تماما لماذا شاء الله أن يكون هكذا. إن الإنسان يستطيع حماية بيته من اللصوص بواسطة جهاز كهربائي خاص، ولكننا كثيرا ما نستخدم الكلب لحراسة بيوتنا، لأنه حيوان أمين يقابل الحب وليس كالألة الصماء.

عندما خلق الله كائنات حرة قادرة على عمل مشيئته أو رفضها، لا شك أنه علم، أن بعض تلك الكائنات ستختار طريق الخطأ، وهكذا كان، فإن ملاكا عظيما يدعى «زهرة بنت الصبح» (اشعيا ١٤، ١٢) ويعرف الآن بالشیطان، صمم أن يجعل مشيئته تتعارض مع مشيئة الله. فطرد حالا من السماء، وطُرد معه ملائكة آخرون كثيرون. ومن ذلك الوقت فصاعدا جرب الشيطان تعطيل مقاصد الله بكل طريقة ممكنة. وعندما خلق الله الإنسان ذا إرادة حرة اختط الشيطان في الحال خططاً ليغوي الإنسان ويبعده عن طريق الطاعة. وكان الله قد حذر الإنسان عاقبة العصيان، ولكن الشيطان نجح غاية النجاح باستمالة الإنسان إلى الخطية. وهذه القصة معروفة جيدا في سفر التكوين، الإصحاح ٣. إن الله كحاكم الكون، لا يمكنه احتمال رؤية أي كائن أمامه يعصي أوامرته باختياره، ولهذا طرد الشيطان من السماء، عندما تحدى مشيئة الله. وكان من الضروري إجراء نفس المعاملة للإنسان، وهكذا طرد آدم من حضرة الله. وقد اجتازت طبيعة آدم الخاطئة إلى كل فرد من الجنس البشري، فكلنا بالولادة ذوو ميل فطري نحو الخطية، وهذه الطبيعة تلبى الإغراء الخارجي، وهكذا نستسلم ونخطئ خطأ محرزا.

5. De toekomst van de mens.

Zoals de Bijbel ons vertelt, dat de mens een maaksel is van GODS hand, en spreekt van de beschamende val van de mens en dat de verwijdering van GOD daarop volgde, zo doet hij ons ook betrouwbaar verslag van het feit dat ieder mens voor GOD als zijn Rechter zal staan. In feite is de dood zo'n algemeen gegeven, dat iedereen begrijpt, dat het onvermijdelijke einde van ieder mens de dood is. Maar de Bijbel voegt er aan toe: "en daarna het oordeel" (Hebreeën 9:27). GOD heeft de mens geschapen en hem zijn wil bekend gemaakt. GOD zal iedereen rekenschap vragen van wat hij heeft gedaan, want dit leven is niets anders dan een voorbereiding voor het leven daarna. De mens sterft niet als een dier, want zijn geest keert terug naar GOD, zijn Schepper en zijn Rechter.

LES 4

DE ZONDE

Opdracht: lees Genesis 3.

1. Wat is zonde?

Als iemand veel in de Bijbel leest, dan kan het niet anders dan dat hij het geweldige belang gaat beseffen dat de Bijbel aan het onderwerp "zonde" toekent, zowel aan de oorzaak als de genezing ervan. Vaak denken wij bij zonde aan misdaad en moord. Maar in de Bijbel verwijst zonde naar alles dat de volmaaktheid van GOD mist. In de brief aan de Romeinen (hoofdstuk 3:23) lezen we: "want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van GOD". De heerlijkheid van GOD houdt in de gedachte van absolute volmaaktheid. Dus zonde is tekortschieten om tot het doel te komen. Daarom zijn alle mensen zondaren. De zonde wordt in de Bijbel op de volgende manieren beschreven:

- het overtreden (breken) van GODS wet (Jacobus 2:10)
 - opstand tegen GOD en wetteloosheid (1 Johannes 3:4)
 - gebrek aan morele reinheid (Psalm 32:5).
- Slechte gedachten zijn evenzeer zondig als slechte daden (Matthéüs 5:28).

5 مستقبل الإنسان

وكما أن الكتاب المقدس يخبرنا عن أصل الإنسان، وأنه من صنع يد الله وعن سقوط الإنسان المعيب وما تبعه من البعد عن الله، فإنه يخبرنا بأمانة أن كل إنسان سيقف أمام الله ديانته. إن حقيقة موت الإنسان مسألة عمومية، حتى أن كل فرد يدرك النهاية المحتومة لكل إنسان، ولكن الكتاب يضيف «ثم بعد ذلك الدينونة» (عبرانيين 9:27). لقد خلق الله الإنسان وأعلن له مشيئته وسيحاسب الله كل فرد على كل ما عمل. وهذه الحياة ما هي إلا استعداد للحياة التالية. إن الإنسان لا يموت كالحيوان، بل ترجع روحه إلى الله خالقه وديانته.

الدرس الرابع

الخطية

القراءة المعينة: تكوين 3.

١ ما هي الخطية؟

لا يمكن لأحد أن يقرأ الكتاب المقدس بكثرة دون أن يدرك عظم الأهمية الموجهة لموضوع الخطية وسببها وعلاجها. وكثيرا ما نفكر بالخطية بمناسبة الجريمة والقتل، ولكن الخطية في الكتاب المقدس تشير إلى أي شيء يعوزه كمال الله. ففي الرسالة إلى رومية (٣:٣)، نقرأ: «الجميع أخطأوا وأعوزهم مجد الله». ومجد الله يتضمن فكرة الكمال المطلق. لذلك، فالخطية هي التقصير عن الوصول إلى الهدف. وجميع الناس بهذا آثمون. تذكر الخطية في الكتاب المقدس بالأساليب التالية:

- تجاوز (كسر) شريعة الله (يعقوب ٢:١٠).
 - التمرد على الله أو التعدي عليه (١ يوحنا ٣:٤).
 - عدم الطهارة الأدبية (مزمو ٣٢:٥).
- إن الأفكار الشريرة، خاطئة كالأعمال الشريرة (متى ٥:٢٨).

2. De oorsprong van de zonde.

De eerste zonde die ons medegedeeld wordt, vond plaats in de hemel, toen een zekere engel ("morgenster, zoon van de dageraad") ernaar streefde om GODS gelijke te worden (Jesaja 14:12-14). Om deze zonde van hoogmoed werd hij uit de hemel geworpen en werd hij degene die door de Bijbel in andere verzen beschreven wordt als de duivel of satan.

De eerste zonde die op de aarde bedreven werd, wordt beschreven in het voor deze les opgegeven leesgedeelte. Dit is gebeurd in de hof van Eden. GOD had Adam en Eva verboden te eten van de boom der kennis van goed en kwaad, en toch waren ze ongehoorzaam aan GOD en aten van de vrucht welke hun verboden was en daardoor werden zij zondaren.

3. De gevolgen van de zonde.

- Zodra de voorouders van het menselijk geslacht gezondigd hadden, bemerkten zij feitelijk dat zij naakt waren en zij probeerden zich voor GODS aangezicht te verbergen (Genesis 3:10).
- De straf op de zonde is de dood. Op het moment dat Adam zondigde, ging hij geestelijk dood. Daarmee bedoelen we dat hij van GOD gescheiden werd. Hij moest weg uit GODS tegenwoordigheid en werd onderworpen aan de lichamelijke dood. Hoewel hij niet onmiddellijk stierf, was zijn lichaam gedoemd om eenmaal te sterven.
- De zondige natuur van Adam is overgegaan op het gehele menselijke geslacht. Ieder kind, geboren uit zondige ouders, is door geboorte zondaar. Zo was Adams oudste zoon, Kaïn, een moordenaar. Omdat alle mensen zondaars zijn vanaf de geboorte, zijn ze allen geestelijk dood en allen gedoemd om eenmaal lichamelijk te sterven. Lees hierover zeer zorgvuldig in Romeinen 5:12 en 16-18 "Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben. En het is met het geschenk niet zo als door het zondigen van één; want het oordeel leidde van één overtreding tot veroordeling, maar de genadegave van vele overtredingen tot rechtvaardiging. Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus".

٢ أصل الخطية

إنَّ أولَ حادثٍ مَدُونٍ عنِ الخطيَّةِ حدثَ في السَّماءِ، عندما طمَحَ المَلَكُ (زُهْرَةُ بِنْتُ الصَّبْحِ)، إِلَيَّ أَنْ يَكُونَ مَسَاوِيًا لِلَّهِ (إِشْعِيَاءُ ١٤: ١٢-١٤). وبسببِ خطيَّةِ الكِبْرِيَاءِ هذِهِ طُرِدَ مِنَ السَّماءِ، وصارَ ذاكَ الَّذِي يَصِفُهُ الكِتَابُ فِي آيَاتٍ أُخْرَى إبْلِيسَ أو الشَّيْطَانَ.

وأولَ حادثٍ لِلخطيَّةِ على الأَرْضِ، يُذكَرُ فِي القِرَاءَةِ المَعِينَةَ لِهَذَا الدَّرْسِ، وَقَدْ حدثَ فِي جَنَّةِ عَدْنِ. لَقَدْ نَهَى اللهُ آدَمَ وَحوَاءَ عَنِ أَكْلِ ثَمَرِ شَجَرَةِ مَعْرِفَةِ الخَيْرِ وَالشَّرِّ، فَعَصَى اللهُ وَأَكَلَ مِنَ الثَّمَرِ المَنْهِيِّ عَنِ أَكْلِهِ وَلِهَذَا صَارَا خَاطِئِينَ.

٣ نتائج الخطية

أ. حالما أخطأ أبوا الجنس البشري، شعرا بحقيقة كونهما عريانين وحاولا أن يختبئا من وجه الله (تكوين ٣: ١٠).

ب. إنَّ عقابَ الخطيَّةِ هو الموت، وَقَدْ صَارَ آدَمُ مَائِتًا رُوحِيًا فِي اللَّحْظَةِ الَّتِي أَخْطَأَ فِيهَا. وَبِهَذَا نَعْنِي أَنَّهُ صَارَ مَنفَصِلًا عَنِ اللهِ وَمَبْتَعِدًا عَنِ حَضْرَةِ اللهِ، وَأَنَّهُ صَارَ أَيْضًا خَاضِعًا لِمَوْتِ الجَسَدِ. وَمَعَ أَنَّهُ لَمْ يَمِتْ فِي الحَالِ إِلَّا أَنَّهُ حُكِمَ عَلَى جَسَدِهِ بِالمَوْتِ.

ج. اجتازت طبيعة آدم الخاطئة إلى الجنس البشري كافة. فكل ولد يُولد من والدين خاطئين يكون خاطئًا بالولادة. وهكذا كان قايين أكبر أولاد آدم قاتلا. ولأن جميع الناس يولدون خطاة، فجميعهم أموات رُوحِيًا مَقْضِي عَلَيْهِمُ بِالمَوْتِ جَسَدِيًا يَوْمًا مَا. اقْرَأْ بِإِمْعَانٍ فِي رُومِيَّةِ ٥: ١٢، ١٦، و١٨: «من أجل ذلك كأنما بإنسان واحد دخلت الخطية إلى العالم وبالخطية الموت. وهكذا اجتاز الموت إلى جميع الناس إذ أخطأ الجميع. وليس كما بواحد قد أخطأ هكذا العطية، لأن الحكم من واحد للدينونة. وأما الهبة فمن جرى خطايا كثيرة للتبرير. لأنه إن كان بخطية الواحد قد ملك الموت بالواحد فبالأولى كثيرا الذين ينالون فيض النعمة وعطية البر سيملكون في الحياة بالواحد يسوع المسيح. فإذا كما بخطية واحدة صار الحكم إلى جميع الناس للدينونة هكذا ببر واحد صارت الهبة إلى جميع الناس لتبرير الحياة».

د. جلبت خطية الإنسان لعنة على كل الخليقة. فوجود الشوك والحسك مثلا دليل على هذا. وبينات أخرى مذكورة في تكوين ٣: ١٤-١٩ تؤيد ذلك، ولا

d. De zonde van de mens bracht GODS vloek over de gehele schepping. De aanwezigheid van doornen en distels is daar bijvoorbeeld een bewijs van. In Genesis 3:14-19 worden andere bewijzen genoemd die dit ondersteunen. Zolang er nog gevangenen, ziekenhuizen en begrafenis zijn, heeft zonde geen bewijs nodig. Tranen, ziekte, verdriet, pijn en dood zijn enkele van de gevolgen van de zonde.

4. De straf op de zonde.

“Het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Romeinen 6:23). GOD heeft gezegd dat de straf op de zonde de dood is en we zagen al dat dit zowel de geestelijke als de lichamelijke dood betekent. De mens moet deze straf ondergaan, omdat GOD niet anders kan dan de zonde straffen. Zolang de mens in zijn zonde leeft, is hij geestelijk dood en heeft hij de lichamelijke dood in het vooruitzicht. En, als bij zijn dood zijn zonden nog niet verdwenen zijn, dan is hij aan de eeuwige dood onderworpen d.w.z. dat hij voor eeuwig van GOD verbannen zal zijn en in de poel des vuurs gepijnigd zal worden vanwege zijn zonden. Dat is de tweede dood, waarvan Openbaring 20:14 spreekt.

5. Het geneesmiddel voor de zonde.

GOD heeft een geneesmiddel bereid, opdat de mensen geen eeuwige pijniging zullen ondergaan vanwege hun zonden. Hij heeft zijn Zoon naar de wereld gezonden om een weg tot redding van de mens te bereiden. De Here Jezus Christus werd uit de maagd Maria geboren. Hij heeft niet de zondige natuur van Adam geërfd. Hij was de enige mens zonder zonde die ooit op aarde heeft geleefd. Aan het kruis op Golgotha droeg Hij vrijwillig de straf voor de zonde en volbracht al GODS heilige eisen. En omdat de straf op de zonde is voltrokken, kan GOD nu het eeuwige leven geven aan iedere zondaar die belijdt dat hij zondig is en de Here Jezus Christus aanneemt als zijn Heer en Verlosser. We zullen dit meer volledig uitleggen in onze lessen over “de wedergeboorte” en “de verlossing”. Als iemand zijn vertrouwen op Christus stelt als Verlosser, wordt hij bevrijd van de straf op de zonde en van de heerschappij ervan. Dat wil niet zeggen dat hij niet meer aan verzoeking is blootgesteld en niet meer in zonde valt, want hij is immers zwak, maar het betekent dat al zijn zonden in verleden, heden en toekomst vergeven zijn en dat hij niet veroordeeld zal worden en dat hij kracht heeft om voor GOD te leven in plaats van voor de genoegens van de zonde.

تحتاج الخطية إلى براهين ما دام عندنا سجون ومستشفيات وجنازات. فالدموع والمرض والحزن والألم والموت هي نتائج الخطية.

٤ عقاب الخطية

«أجرة الخطية هي الموت» (رومية ٦ ٣ ٢). قال الله، أن عقاب الخطية هو الموت. وقد رأينا سابقاً أن هذا يعني الموت الروحي والموت الجسدي. ويجب أن يؤدي الإنسان هذا العقاب إذ لا بد لله من معاقبة الخطية. وما دام الإنسان يعيش في خطايه فهو ميت روحياً ويواجه الموت الجسدي. وإذا كان لا يزال في خطايه عند موته، يكون خاضعاً للموت الأبدي وهذا يعني أنه سيكون مبعداً عن الله إلى الأبد. وسيعذب لأجل خطايه في بحيرة النار وهذا هو الموت الثاني المذكور في رؤيا ٢٠:١٤.

٥ علاج الخطية

لقد أعد الله علاجاً لكي لا يتعذب الناس عذاباً أبدياً على خطاياهم، فأرسل ابنه إلى العالم ليعد طريقاً لنجاة الإنسان. ولد الرب يسوع المسيح من مريم العذراء ولم يرث طبيعة آدم الخاطئة. فكان الإنسان الوحيد الذي عاش بلا خطية البتة. وعلى صليب الجلجثة احتمل بإرادته عقاب الخطية ووفى جميع مطالب الله المقدسة. وبما أن عقاب الخطية قد سدد، فإن الله يستطيع الآن أن يعطي الحياة الأبدية لكل خاطئ يعترف بأنه خاطئ، ويقبل الرب يسوع المسيح رباً ومخلصاً له. وسنشرح هذا بإيضاح أوفى في دروسنا عن «الولادة الجديدة» و «الخلاص». وعندما يثق شخص بالمسيح كمخلص يخلص من عقاب الخطية وسلطتها، وهذا لا يعني أنه غير معرض للتجربة والسقوط في الخطية إذا ضعف، بل يعني أن جميع خطايه في الماضي والحاضر والمستقبل قد غفرت وأنه لن يدان عليها، وأن لديه قوة ليحيا لله بدلاً من أن يحيا لملذات الخطية.

Deze les gaat over de Heer Jezus Christus, het centrale onderwerp van de Bijbel. In deze les zullen we aandacht schenken aan de Godheid van Christus, aan zijn vleeswording, zijn werk en zijn bedieningen.

1. Zijn Godheid.

De Godheid van Christus betekent, dat Hij GOD is.

De Bijbel onderwijst dit belangrijke feit duidelijk op de volgende manieren:

a. Eigenschappen van GOD worden gebruikt in het spreken over Christus:

- het vóór-bestaan, Christus had geen begin (Johannes 17:5).
- zijn aanwezigheid op iedere plaats, Hij is overal aanwezig waar zijn dienaren zijn (Matthéus 28:20).
- zijn almacht, zijn macht is onbegrensd (Openbaring 1:8).
- zijn alwetendheid, zijn kennis is onbeperkt (Johannes 21:17).
- zijn onveranderlijkheid, Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13:8).

b. De werken van GOD kwamen tot stand door Christus:

- Hij schiep alle dingen (Johannes 1:3)
- Hij houdt het heelal in stand (Colossenzen 1:17)
- Hij wekte Zichzelf op uit de dood (Johannes 2:19).

c. De titels van GOD worden aan Christus gegeven:

- GOD, de Vader, spreekt de Zoon aan als GOD (Hebreeën 1:8)
- de mensen noemden Hem GOD en Hij wees hun aanbedding niet af (Johannes 20:28)
- demonen beleden Hem als GOD (Marcus 1:24)
- Hij verklaarde zelf dat Hij GOD was (Johannes 10:30).

يختص هذا الدرس بالرب يسوع المسيح الذي هو المحور الرئيسي للكتاب المقدس. وسنتأمل في هذا الدرس في ألوهية المسيح وتجسده وعمله ووظائفه.

١ ألوهية المسيح

تعني ألوهية المسيح أنه هو الله. والكتاب المقدس يعلم بوضوح هذه الحقيقة الهامة بالطرق التالية:

أ تستعمل صفات الله في التكلم عن المسيح:

- وجوده السابق - فالمسيح لا بدءاً له (يوحنا ١٧:٥).
- وجوده في كل مكان - فهو حاضر مع خدامه في كل مكان (متى ٢٨:٢٠)
- قدرته على كل شيء - إن قدرته غير محدودة (رؤيا ٨:١).
- معرفته كل شيء - إن معرفته غير محدودة (يوحنا ١٧:٢١).
- عدم تغيره - «هو هو أمس واليوم وإلى الأبد» (عبرانيين ٨:١٣)

ب صنعت أعمال الله بالمسيح ذاته.

- هو خلق جميع الأشياء (يوحنا ١:٣).
- هو ثبت الكون (كولوسي ١:١٧).
- هو أقام نفسه من بين الأموات (يوحنا ٢:١٩).

ج تُعطى ألقاب الله للمسيح.

- يُخاطب الله الآب الابن ويُدعى «الله» (عبرانيين ٨:١).
- دعاه الناس «الله» وهو لم يرفض عبادتهم (يوحنا ٢٠:٢٤).
- اعترفت الشيطان به انه الله (مرقس ١:٢٤).
- صرح هو نفسه انه الله (يوحنا ١٠:٣٠).

2. Christus' vleeswording.

De vleeswording van Christus is zijn komst als mens naar de wereld.

- a. In het Oude Testament wordt geprofeteerd van de komst van Christus (Jesaja 7:14).
- b. De geschiedenis vermeldt de geboorte van onze Heer als een geboorte die anders is dan alle andere geboorten:
 - Hij werd verwekt door de Heilige Geest (Lucas 1:35)
 - Hij werd geboren uit een maagd (Matthéus 1:23)
 - toch was Hij werkelijk mens, met een menselijk lichaam (Hebreeën 10:5), een ziel (Matthéus 26:38), en een geest (Lucas 23:46).
- c. Christus kwam in de gedaante van een mens om:
 - de Vader te openbaren (Johannes 14:9)
 - de zonde teniet te doen door Zichzelf te offeren (Hebreeën 9:26)
 - de werken van de duivel te verbreken (1 Johannes 3:8).

Een belangrijke opmerking: één van de fundamentele waarheden van het christelijk geloof is, dat Jezus Christus werkelijk GOD is en dat Hij naar de wereld is gekomen als mens door het wonder van de geboorte uit een maagd. Ook als mens was Hij beslist zonder zonde.

3. Het werk van Christus.

In dit gedeelte zullen we de dood van de Heer, zijn opstanding en zijn hemelvaart bestuderen.

a. Zijn dood:

- de dood van Christus was noodzakelijk (Johannes 3:14); het was een onderdeel van het eeuwige plan van GOD (Hebreeën 10:7). Het was noodzakelijk voor de vervulling van de profetieën in het Oude Testament (Jesaja 53:5), om in de redding van de mens te voorzien (Efeziërs 1:7)
- de dood van Christus was ten behoeve van anderen. Hij stierf in hun plaats (1 Corinthiërs 15:3)
- de dood van Christus was voldoende. Hij voldeed volkomen aan de eisen van GOD, omdat Christus het oordeel van GOD over de zonde volledig heeft gedragen. Hij voorziet volkomen in de behoefte van de mens, omdat het de dood was van een oneindig Wezen. Daarom is de waarde ervan ook oneindig groot.

٢ تجسد المسيح

نعني بتجسد المسيح مجيئه إلى العالم كإنسان.

أ تنبئ في العهد القديم عن مجيئ المسيح (اشعيا ٧:١٤).

ب بسجل التاريخ ولادة ربنا ولادة تختلف عن جميع الولادات الأخرى.

- حُبل به بالروح القدس (لوقا ١:٣٥).
- وُلد من عذراء (متى ١:٢٣).
- ومع ذلك فقد كان إنساناً حقيقياً ذا جسد بشري (عبرانيين ١٠:٥). ونفسه (متى ٢٦:٣٨) وروح (لوقا ٢٣:٤٦).

ج جاء المسيح بهيئة بشرية لكي:

- يعلن الأب (يوحنا ١٤:٩).
- يُبطل الخطية بذبيحة نفسه (عبرانيين ٩:٢٦).
- ينقض أعمال إبليس (١ يوحنا ٣:٨).

ملاحظة هامة: إن إحدى الحقائق الأساسية للإيمان المسيحي هي أن يسوع المسيح هو إله حقيقي وإنه جاء إلى العالم كإنسان بمعجزة ولادته من عذراء وكإنسان كان بلا خطيئة البتة.

٣ عمل المسيح

سنبحث في هذا الموضوع في موت الرب وقيامته وصعوده:

أ موته

- كان موت المسيح ضروريا (يوحنا ٣:١٦). كان جزءا من قصد الله الأزلي (عبرانيين ١٠:٧). كان ضروريا لإتمام نبوات العهد القديم (إشعيا ٥٣:٥). كان ضروريا لإعداد الخلاص للإنسان (أفسس ١:٧).
- كان موت المسيح لأجل الآخرين، فإنه مات عوضا عنهم (١ كورنثوس ١٥:٣).
- كان موت المسيح كافيا، فهو يفي تماما مطالب الله لأن المسيح احتمل واستنفذ دينونة الله للخطية. وهو يفي حاجة الإنسان، لأنه كان موت شخص غير متناه لذلك فأن قيمته غير متناهية.

b. Zijn opstanding:

- de opstanding van Christus was noodzakelijk voor de vervulling van de profetieën en voor de voltooiing van het werk op het kruis (Romeinen 4:25); en om het werk wat Hij nu in de hemel doet te kunnen volbrengen.
- Christus' opgestane lichaam was echt, het was geen fantasie of een geest (Lucas 24:39). Het was hetzelfde lichaam dat gekruisigd was, omdat Hij de sporen van de spijkers droeg en de wond van een speer (Johannes 20:27). Toch was het een veranderd lichaam dat in staat is om natuurlijke beperkingen te overwinnen.
- na zijn opstanding verscheen Christus minstens 10 keer aan bepaalde mensen uit zijn volgelingen. Meer dan 500 betrouwbare getuigen hebben Hem gezien nadat Hij was opgestaan (1 Corinthiërs 15:6).
- de opstanding van Christus is een belangrijke waarheid. Als er geen opstanding was, zou er geen christelijk geloof zijn.

c. Zijn hemelvaart

- Christus voer na de vervulling van zijn bediening op aarde naar de hemel (Marcus 16:19 en Handelingen 1:9)
- Hij steeg op om zijn beloning te verkrijgen (Johannes 17:5) en zijn werk voor zijn uitverkoren volk voort te zetten.

3. Zijn bedieningen. (=taken)

In de Bijbel wordt ons bekend gemaakt dat Christus Profet, Priester en Koning is.

- Als **Profet** deelt Hij de mensen mee wat GOD tot hen te zeggen heeft, en zo maakt Hij GOD bij de mensen bekend (Johannes 1:18).
- Als **Priester** vertegenwoordigt Hij de gelovigen voor GOD (Hebreeëen 4:14-16).
- Als **Koning** regeert Hij vandaag in de harten van hen die Hem volgen. Er komt een dag, waarop Hij komt om 1000 jaar op aarde te regeren. Een beschrijving van zijn regering op aarde vinden we in Psalm 72.

ب قيامته

- كانت قيامة المسيح ضرورية لإتمام النبوات ولإكمال عمل الصليب (رومية ٤: ٢٥) ولتمكنه من القيام بعمله الحاضر في السماء.
- كان جسد المسيح المقام حقيقة لا خيالاً أو روحاً (لوقا ٢٤: ٣٩). وهو ذات الجسد الذي صلب لأنه كان يحمل آثار المسامير وجرح الحربة (يوحنا ٢٠: ٢٧). ومع ذلك فقد كان جسداً متغيراً ذا قوة للتغلب على المحدودات الطبيعية.
- ظهر المسيح بعد قيامته لأناس معينين من أتباعه عشر مرات على الأقل ولأكثر من خمسمائة شاهد موثوق بهم رأوه بعد قيامته (١ كورنثوس ١٥: ٦).
- إن قيامة المسيح هي حقيقة هامة، فلو لم تكن قيامة، لما وُجد إيمان مسيحي.

ج صعوده

- ارتفع المسيح إلى السماء بعد نهاية خدمته على الأرض (مرقس ١٦: ١٩، أعمال ١: ٩).
- صعد لينال مكافأته (يوحنا ١٧: ٥) وليتابع خدمته لخاصته.

٤ وظائف المسيح

يُعلن المسيح في الكتاب المقدس كنبى وكاهن ومملك.

أ إنه كنبى، يبلغ الناس ما يقوله الله لهم، وهكذا يعلن الله للناس (يوحنا ١٨: ١).

ب إنه ككاهن يمثل المؤمنين أمام الله (عبرانيين ٤: ١٤-١٦)

ج إنه كمملك يملك اليوم في قلوب الموالين له. وفي يوم آتٍ سيملك على الأرض مدة ألف سنة. ونجد وصف ملكه على الأرض في مزمور ٧٢.

1. Inleiding

Opdracht: lees Johannes 3:1-21

En er was iemand uit de Farizeeën, wiens naam was Nicodémus, een eerste van de Joden; deze kwam in de nacht tot Hem en zei tot Hem: Rabbi (Meester), wij weten dat U van GOD gekomen bent als leraar; want iemand kan die tekenen doen, die U doet, tenzij GOD met Hem is. Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand van boven geboren wordt, kan hij het Koninkrijk GODS niet zien. Nicodémus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk GODS niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: U moet van boven geboren worden. De wind blaast waarheen hij wil, en u hoort zijn geluid, maar u weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zo is een ieder, die uit de Geest geboren is!”

De lezer kan niet anders dan zich verwonderen over het feit dat de Here Jezus Christus, de Zoon van GOD, zo stellig sprak met Nicodémus - die een hoge religieuze en morele positie bekleedde - over de absolute noodzaak van wedergeboorte als hij het Koninkrijk van GOD wilde zien of binnengaan (Johannes 3:3 en 5). De wedergeboorte is één van de grote noodzakelijkheden voor ieder mens namelijk:

1. de noodzaak van de dood (2 Samuël 14:14 en Hebreeën 9:27),
2. de noodzaak van het oordeel (Romeinen 14:12 en Openbaring 20:11-15),
3. de noodzaak van een nieuwe geboorte (Johannes 3:5).

Laten we met het oog op veel onwetendheid en misverstand, dit essentiële onderwerp eerst vanuit een negatief gezichtspunt bezien.

١ المقدمة

القراءة المعينة لهذا الدرس (يوحنا ٣:١-٢١).

«وكان إنسان من الفريسيين اسمه نيقوديموس رئيس لليهود. هذا جاء إلى يسوع ليلاً وقال له يا معلم نعلم أنك قد أتيت من الله معلماً لأن ليس أحد يقدر أن يعمل هذه الآيات التي أنت تعمل إن لم يكن الله معه. أجاب يسوع وقال له الحق أقول لك أن كان أحد لا يولد من فوق لا يقدر أن يرى ملكوت الله. قال له نيقوديموس كيف يمكن الإنسان أن يولد وهو شيخ أعله يقدر أن يدخل بطن أمه ثانية ويولد. أجاب يسوع الحق أقول لك إن كان أحد لا يولد من الماء والروح لا يقدر أن يدخل ملكوت الله. المولود من الجسد جسد هو والمولود من الروح هو روح. لا تتعجب أي قلت لك ينبغي أن تولدوا من فوق. الريح تهب حيث تشاء وتسمع صوتها لكنك لا تعلم من أين تأتي ولا إلى أين تذهب. هكذا كل من ولد من الروح».

لا يتمالك القارئ من الدهشة لهذه الحقيقة، وهي أن الرب يسوع المسيح ابن الله أكاذ لشخص يدعى نيقوديموس له مقام ديني وأدبي عظيم، الضرورة الكلية أن يولد ثانية إذا شاء أن يرى أو يدخل ملكوت الله (يوحنا ٣:٣ و ٥). إن الولاية الجديدة هي إحدى الواجبات العظمى لجميع البشر:

- ١ واجب الموت (٢ صموئيل ١٤:١٤، عبرانيين ٩:٢٧)،
- ٢ واجب الدينونة (رومية ١٣:١٤، رؤيا ٢٠:١١-١٥)
- ٤ واجب التجديد أو الولاية الجديدة (يوحنا ٣:٥).

وبالنظر إلى كثرة الجهل وسوء الفهم فيما يتعلق بهذه المسألة الحيوية دعنا ننظر إليها أولاً من جهة سلبية

1. Wat de wedergeboorte niet is!

“Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen GODS te worden, hun die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van het vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit GOD geboren zijn” (Johannes 1:12,13).

- a. **Natuurlijke verwekking of voortplanting.** “Niet uit bloed”. Dus als iemand uit christelijke ouders wordt geboren, maakt dit hem niet tot christen.
- b. **Eigen beschikking.** “Noch uit de wil van het vlees ...”. Evenals een kind niet in staat is om te bepalen dat hij uit vlees geboren wordt, zo kan ook niemand de wedergeboorte door zijn eigen inspanning doen plaatsvinden.
- c. **Menselijke bemiddeling.** “Ook niet uit de wil van een man, maar uit GOD ...”. Geen menselijk wezen, hoe voortreffelijk zijn geestelijke of kerkelijke positie ook mag zijn, kan de wedergeboorte aan een ander geven. Alle rituelen en ceremoniën van welke godsdienst dan ook, of die van alle georganiseerde godsdiensten tezamen kunnen de wedergeboorte niet bewerken.
- d. **Lichamelijke verandering.** Christus corrigeerde het misverstand wat Nicodémus hierover had. Hij liet hem zien, dat het een geestelijke verandering is (Johannes 3:4-6).
- e. **Sociale of geografische verandering.** Iemand, die opnieuw geboren is, verhuist niet plotseling naar de hemel, maar hij leeft om zijn Heer en Verlosser te behagen (1 Corinthiërs 7:20-24 en Colossenzen 3:22-24).
- f. **Puur verstandelijk begrijpen.** Iemand kan theologie studeren en aangesteld worden als predikant zonder opnieuw geboren te zijn. Zo zijn er velen. Theoretisch weten ze dat wedergeboorte noodzakelijk is, maar ze kennen de wedergeboorte niet uit ervaring.
- g. **Een proces van groei, vooruitgang of ontwikkeling.** Het is niet de trapsgewijze ontwikkeling van een kiem van geestelijk leven dat in ons zelf aanwezig is (Efeziërs 2:1-6). Zondaren worden beschreven als geestelijk dood. Er kan geen ontwikkeling van leven zijn als dat leven er nog niet is.
- h. **Herstel of verbetering van zichzelf.** Niet het nalaten van uiterlijke slechte gewoonten, niet een verandering van onze wandel, maar een verandering in het innerlijk van de mens zelf.

١ الولاة الجديدة ليست ...

«وأما كل الذين قبلوه فأعطاهم سلطاناً أن يصيروا أولاد الله أي المؤمنين باسمه. الذين ولدوا ليس من دم ولحم ولا من مشيئة جسد ولا من مشيئة رجل بل من الله» (يوحنا ١: ١٢، ١٣).

أ من تناسل أو تسلسل طبيعي. «ليست من دم». وإن ولد أحد من أبوين مسيحيين فهذا لا يجعله مسيحياً.

ب من تقرير الذات. «مشيئة الجسد»، فكما أن الطفل لا يستطيع أن يفرض لنفسه أن يولد بالجسد هكذا لا يستطيع أحد أن يحدث الولادة الجديدة بجهوده الخاصة. ج من وساطة بشرية. «ولا من مشيئة رجل بل من الله». ولا يستطيع كائن بشري مهما علا مقامه الاكيريكي أن يعطي الولادة الجديدة لآخر. ولا تستطيع جميع الطقوس والمراسيم لأية ديانة أو جميع الديانات المنظمة أن تحدث الولادة الجديدة.

د تغييراً جسدياً. لقد قوّم المسيح سوء فهم نيقوديموس بهذا الخصوص وأراه أنها تغيير روحي (يوحنا ٣: ٤-٦).

ه تغييراً اجتماعياً أو جغرافياً. فلا ينقل الشخص المولود ثانية فجأة إلى السماء بل يبقى عائشاً على الأرض ولكنه يعيش ليرضي ربه ومخلصه (١ كورنثوس ٧: ٢٠-٢٤، كولوسي ٣: ٢٢-٢٤).

و مجرد الإدراك العقلي لما هي: يمكن لشخص أن يتلقى التعليم الديني ويعين للخدمة ويصير واعظاً دون أن يولد ثانية. ويوجد كثيرون هكذا، فهم نظرياً يعلمون ضرورة الولادة الجديدة، إلا أنهم لا يعلمون عنها شيئاً بالاختبار.

ز عملية نشوء أو ارتقاء أو تطور. إنها ليست تطورا تدريجيا لبذرة من الحياة الروحية، التي في الداخل (أفسس ٢: ١-٦). فالخطاة موصوفون بأنهم أموات روحيًا، ولا يمكن أن تتطور الحياة حيث لا توجد.

ح إصلاحاً أو تحسناً ذاتياً بواسطة ترك العادات الرديئة الخارجية، وليست تغييراً، بل هي تغيير في الإنسان نفسه.

- i. **Een geloofsovertuiging.** U kunt oprecht zijn in uw geloofs-overtuiging, in de kerk zijn gedoopt en bevestigd, deelnemen aan het Heilig Avondmaal, een zondagsschoolklas leiden of een taak in de kerk vervullen, zelfs predikant zijn, zonder dat u opnieuw geboren bent. De noodzaak van wedergeboorte, zelfs voor één van de meest godsdienstige, toegewijde en hoogstaande mannen van zijn tijd is duidelijk uitgelegd (Johannes 3:3).

De wedergeboorte is een geestelijke verandering (Johannes 3:8). Zij kan alleen bewerkt worden door GOD (Johannes 1:13).

We willen nu drie vragen stellen over de wedergeboorte.

Waarom? Hoe? Wanneer?

De eerste vraag zullen we hierna bestuderen. De andere vragen zullen we in de volgende les bestuderen.

1. Waarom moet een mens wedergeboren worden?

We moeten letten op de uitdrukking in vers 7 "Verwondert u niet". De noodzaak van de nieuwe geboorte is volkomen logisch en vanzelfsprekend en er moet geen ongelof of twijfel over bestaan.

- a. **Omdat de geestelijke natuur niet aanwezig is in de natuurlijke mens** (Johannes 3:6). Het woord "vlees" in vers 6 heeft betrekking op de zondige natuur die een mens bij zijn geboorte ontvangt. Adam kreeg vanwege de zonde een zondige natuur. Deze zondige natuur is door geboorte overgedragen op ieder van zijn nakomelingen (Romeinen 5:12, 18 en 19 en Psalm 51:5). Het karakter van deze zondige natuur die "vlees" wordt genoemd, wordt beschreven in Romeinen 8:5-8. "Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen GOD; want het onderwerpt zich niet aan de wet GODS", en kan GOD dus niet behagen. Met andere woorden: een mens bezit van nature niet de geestelijke capaciteit om naar de dingen van GOD te verlangen, ze te begrijpen of ervan te genieten (1 Corinthiërs 2:14).

Evenals een muzikale, artistieke of dichterlijke aanleg alleen door natuurlijke geboorte op iemand kan worden overgedragen, kan een geestelijke aanleg, waardoor u de dingen van GOD zich ten volle kunt eigen maken, alleen door een geestelijke geboorte aan

ط اعتقادا دينيا. فمن الممكن أن تكون مخلصا في اعتقادك الدينية وأن تكون معمدا ومثبنا ومنضمنا إلى كنيسة وتتناول الشركة المقدسة وتعلم في صف مدرسة أحد، وتشغل وظيفة في كنيسة وتكون حتى واعظا دون أن تكون مولودا ثانية. وقد شرحت ضرورة الولادة الجديدة لأحد أعظم رجال عصره في الدين والإخلاص والآداب (يوحنا ٣:٣).

إنّ الولادة الجديدة هي تغيير روحي (يوحنا ٣:٨)، ويمكن حدوثها بواسطة الله فقط (يوحنا ١:٣)

والآن دعنا نسأل ثلاثة أسئلة فيما يختص بالولادة الجديدة، لماذا وكيف؟ ومتى؟ وسنبحث السؤال الأول فيما يلي. أما السؤالان الآخران فسنبحثهما في الدرس التالي.

١ لماذا ينبغي أن يولد الإنسان ثانية؟

لنلاحظ القول في العدد ٧ «لا تتعجب». إن ضرورة الولادة الجديدة منطقية ومعقولة تماما ويجب أن لا تثير عدم التصديق أو الشك.

١ بسبب طبيعة روحية غير موجودة في الإنسان طبيعيا (يوحنا ٦:٣). تشير كلمة جسد في عدد ٦، إلى تلك الطبيعة الخاطئة التي يكتسبها الإنسان عند ولادته بالجسد، فقد اكتسب آدم بواسطة خطيته طبيعة خاطئة وهذه الطبيعة اجتازت بالولادة إلى كل نسله (رومية ٥:١٢، ١٨، ١٩ و مزمور ١٥:٥). وميزة هذه الطبيعة الخاطئة المدعوة (الجسد) موصوفة في رومية ٨:٥-٨ «لأن اهتمام الجسد هو عداوة الله إذ ليس هو خاضعا لناموس الله». وبالنتيجة لا يستطيع إرضاء الله. وبكلمات أخرى لا يملك الإنسان بطبيعته المقدرة الروحية التي تمكنه من الرغبة أو الفهم أو التمتع بالأمر المختص بالله (١ كورنثوس ٢:٤).

وكما أنّ المقدرة الموسيقية والشعرية لا يمكن أن تنتقل إلى شخص ما إلا بالولادة الجسدية، كذلك المقدرة الروحية التي بها يمكن أن تقدر الأشياء التي لله حق قدرها ينبغي أن تنقل إلى شخص ما بالولادة الروحية. يمكن أن يهذب الجسد ويثقف ويتدين ولكن طبيعته تبقى غير متغيرة وغير قابلة للتغيير في عداوتها لله

iemand worden overgedragen. Het “vlees” kan worden “veredeld”, onderwezen en godsdienstig worden, maar zijn natuur blijft onveranderd, niet bij machte zijn vijandschap ten opzichte van GOD te veranderen en niet in staat om GOD te behagen. De wedergeboorte is het ontvangen van een geestelijke, of goddelijke natuur. Alleen daardoor kan de mens een geestelijk vermogen verkrijgen om de dingen van GOD te verstaan en te genieten. “Hetgeen uit het vlees geboren is, is vlees”. Het kan alleen iets voortbrengen wat aan zichzelf gelijk is.

b. Omdat het een geestelijk Koninkrijk is dat een mens van nature niet kan zien of binnengaan (Johannes 3:3 en 5). Wat wordt hier bedoeld met “het Koninkrijk van GOD”? Het wordt beschreven als een geestelijke ervaring. We lezen “Het Koninkrijk van GOD bestaat niet in eten en drinken (stoffelijke dingen), maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest” (Romeinen 14:17). Laten we nadenken over beide koninkrijken, waarvan het ene genoemd wordt “het koninkrijk van de mensen” en het andere “het Koninkrijk van GOD”, of het ene “vlees” en het andere “Geest”. Ieder mens treedt bij zijn natuurlijke geboorte het koninkrijk van de mensen binnen en hij ontvangt een vleeselijke natuur die hem geschikt maakt om te leven in een aardse omgeving, die door mensen wordt bevolkt. En in deze omgeving leeft hij, beweegt hij en heeft hij zijn bestaan. Hoe kan de mens zicht krijgen op het belang van die andere omgeving die het Koninkrijk van GOD heet, en hoe kan hij daar binnengaan? Het antwoord daarop is volkomen duidelijk. Hij moet wedergeboren worden, de geestelijke geboorte ondergaan hebben, die hem dit nieuwe Koninkrijk binnenleidt. Door deze nieuwe geboorte (wedergeboorte) ontvangt hij een geestelijke natuur die hem in staat stelt te genieten van de geestelijke waarheden, waardoor het Koninkrijk van GOD wordt gekenmerkt.

Laten we acht slaan op de woorden “van boven geboren worden” (uit de hemel), waarmee de oorsprong van de geboorte wordt bedoeld. De lichamelijke geboorte is uit de mens en uit de aarde, terwijl de oorsprong van de geestelijke geboorte uit GOD en uit de hemel is. In Romeinen 8:9 lezen we “U daarentegen bent niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest GODS in u woont. Indien echter iemand de Geest van GOD niet heeft, die

وغير قادرة على إرضاء الله. إن الولادة الجديدة هي اكتساب الطبيعة الروحية أو الإلهية التي بها وحدها يستطيع الإنسان أن يملك هذه المقدره الروحية لفهم الأمور المختصة بالله والتمتع بها «المولود من الجسد جسد هو»، والشيء لا ينتج إلا مثله.

٢ بسبب مملكة روحية لا يستطيع الإنسان بالطبيعة أن يراها أو يدخلها (يوحنا ٣:٣، ٥). ماذا يقصد هنا ب «ملكوت الله»؟ أنه يوصف كاختبار روحي. نقرأ «لأنّ ليس ملكوت الله أكلا وشربا (أي أموراً طبيعية) بل هو بر وسلام وفرح في الروح القدس» (رومية ١٤:١٧). دعنا نفتكر بمملكتين تدعى الواحدة مملكة الناس، والأخرى ملكوت الله، أو تُدعى الواحدة «الجسد» والأخرى «الروح». يدخل كل الجنس البشري مملكة الناس بولادة طبيعية تعطيه طبيعة جسدية تؤهله للحياة في محيط طبيعي يقطنه الناس، وفي هذا المحيط يحيا ويتحرك ويوجد. فكيف يتمكن الإنسان من رؤية أهمية ودخوله هذا المحيط الآخر المدعو ملكوت الله؟ والجواب على ذلك واضح تماما. يجب أن يولد ثانية أو أن يكتسب ولادة روحية تدخله إلى هذا الملكوت الجديد، وبواسطة هذه الولادة الجديدة يصير ذا طبيعة روحية تؤهله للتمتع بالحقائق الروحية التي يتميز بها ملكوت الله.

دعنا نلاحظ، أن الكلمات «يولد من فوق»، يقصد بها مصدر الولادة، فالولادة الجسدية هي من الإنسان ومن الأرض، أما الولادة الروحية فمصدرها من الله ومن السماء. في (رومية ٨:٩) نقرأ «وأما أنتم فلستم في الجسد بل في الروح إن كان روح الله ساكنا فيكم، ولكن إن كان أحد ليس له روح المسيح فذلك ليس له». فهنا بولس يتكلم لأناس ليسوا «بعد في الجسد»، فيما يختص بموقفهم أمام الله، بل كانوا «في الروح». فكيف نقلوا من مملكة إلى أخرى؟ والجواب على ذلك، أنهم نقلوا بروح الله لدى قبولهم المسيح مخلصا لهم.

behoort Hem niet toe". Paulus spreekt hier tot mensen die niet meer "in het vlees" zijn, met betrekking tot hun positie voor GOD maar 'in de Geest'. Hoe waren zij van het ene Koninkrijk in het andere vergebracht? Het antwoord hierop is dat zij werden overgebracht door de Geest van GOD nadat zij Christus als hun Verlosser hadden aangenomen.

- c. **Omdat de mens van nature geen geestelijk leven heeft.** De menselijke natuur wordt beschreven als "dood door misdaden en zonden" en als "vervreemd van het leven van GOD" en "heeft het leven niet" (Efeziërs 2:1; 4:18 en 1 Johannes 5:11,12). Zoals een lichaam zonder lichamelijk leven lichamelijk dood is, wordt ieder mens zonder geestelijk leven in de Bijbel beschreven als iemand, die geestelijk dood is (1 Timotheüs 5:6; Lucas 15:24). Dus dood betekent scheiding. Als iemand gescheiden is van Christus, in Wie het leven is, is hij geestelijk dood (Johannes 1:4). Hoe kan dit geestelijk leven worden overgebracht op iemand die geestelijk dood is? Laat Christus zelf deze vraag beantwoorden. Hij zegt in Johannes 5:24 "Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, wie mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven". Allen die luisteren naar de Zoon van GOD en zijn Woord aannemen en op Hem vertrouwen als hun Zaligmaker, ontvangen geestelijk leven (en zijn dan opnieuw geboren). Zie ook: Johannes 3:16; 5:24; 6:47; 10:26-28 en 1 Johannes 5:13. "Dit heb ik u geschreven die gelooft in de naam van de Zoon van GOD, opdat u weet, dat u eeuwig leven hebt en opdat u gelooft in de naam van de Zoon van GOD". Lees ook Romeinen 8:9.

٣ بسبب حياة روحية لا يملكها الإنسان بالطبيعة. يوصف الإنسان بالطبيعة أنه «ميت بالذنوب والخطايا» و «متجنب عن حياة الله» و «ليست له حياة» (أفسس ١:٢ و ١٨:٤ و ١ يوحنا ٥:١١، ١٢). وكما أن الجسم بدون حياة طبيعية يوصف، بأنه ميت طبيعياً، هكذا يصف الكتاب المقدس شخصاً بدون حياة روحية، أنه ميت روحياً (١ تيموثاوس ٦:٥ و لوقا ١٥:٤). لذلك، فالموت يعني الانفصال، فانفصال شخص عن المسيح الذي فيه الحياة، هو موت روحي لذلك الشخص (يوحنا ٤:١). فكيف يمكن إبطال هذه الحياة الروحية للميت روحياً؟ دع المسيح نفسه يجيب على هذا. ففي (يوحنا ٥: ٢٤) «الحق الحق أقول لكم أن من يسمع كلامي ويؤمن بالذي أرسلني فله حياة أبدية ولا يأتي إلى دينونة بل قد انتقل من الموت إلى الحياة». فكل الذين يسمعون ابن الله ويقبلون كلمته ويتكلمون عليه كمخلصهم ينالون الحياة الروحية (يولدون ثانية). أنظر أيضاً يوحنا ٣:١٦ و ٥:٢٤ و ٦:٤٧ و ١٠:٢٦-٢٨ و ١ يوحنا ٥:١٣). «كتبتُ هذا إليكم أنتم المؤمنين باسم ابن الله لكي تعلموا أن لكم حياة أبدية ولكي تؤمنوا باسم ابن الله». أقرأ أيضاً رومية ٨:٩.

DE WEDERGEBOORTE (vervolg)

1. Hoe kan iemand wedergeboren worden?

Christus wijst een drievoudig middel aan tot het verkrijgen van de wedergeboorte:

a. Door het geloof in het Woord van GOD (Johannes 3:5).

Het "water" is hier een erg bekend teken dat verwijst naar het Woord van GOD (Efeziërs 5:26; Johannes 15:3; Psalm 119:9). Het duidt niet op de doop. Andere verzen uit de Bijbel geven duidelijk aan dat de wedergeboorte door het Woord van GOD tot stand komt (1 Petrus 1:23-25; Jacobus 1:18). Zoals het water onze ogen reinigt van het vuil, dat ons belet om de dingen te zien zoals ze zijn, zo wast het Woord van GOD - als de zondaar het leest en erin gelooft - de zondige gedachten van zijn verstand over GOD en zijn verlossing af. Wanneer het woord van GOD de menselijke geest binnengaat, werpt het licht op zijn verloren toestand (Romeinen 3:10-19), én op GODS liefde zoals die openbaar wordt in wat Hij heeft bereid tot verlossing van de mens (Johannes 3:16), én op de wijze waarop de zondaar gered kan worden (Romeinen 10:1-17).

b. door de inwoning van de Heilige Geest in de gelovige (Johannes 3:5). Na zijn hemelvaart zond Christus de Heilige Geest - de derde Persoon van de Heilige Drieëenheid:

- Om het Woord van GOD aan te wenden om de mensen te overtuigen van hun zonden.
- Om hen ertoe te leiden om hun vertrouwen op Christus te stellen.
- Om te wonen in iedere persoon die gelooft.
- Om aan de gelovige een goddelijke natuur te geven, ofwel een vermogen om geestelijke dingen te begrijpen.
- Om iedere persoon die wedergeboren is tot de volle waarheid te leiden (Johannes 16:7-15; Efeziërs 1:13; 4:30; 2 Petrus 1:3,4; Galaten 5:22-26).

Als een zondaar het Woord van GOD leest of hoort, leidt de Heilige Geest de waarheid naar het hart. De zondaar wordt met kracht overtuigd van zijn verloren, zondige, ellendige en hopelo-

١ كيف يمكن الإنسان أن يولد ثانية؟

يشير المسيح إلى وسيلة ثلاثية للحصول على الولادة الجديدة:

أ بالإيمان بكلمة الله. (يوحنا ٣:٥)، والماء هنا هو الرمز المعروف جيدا، إنه يشير إلى كلمة الله (أفسس ٥:٦ و يوحنا ١٥:٣ ومزمور ١١٩:٩)، وهو لا يشير إلى المعمودية. وآيات أخرى من الكتاب توضح جليا، أن الولادة الجديدة تحصل بواسطة كلمة الله (١ بطرس ١:٢٣-٢٥ و يعقوب ١:١٨). وكما أن الماء ينظف عيوننا من الأقدار التي تحجب عنا رؤية الأشياء كما هي، هكذا كلمة الله عندما يقرأها الخاطيء، ويؤمن بها تمحو من ذهنه الأفكار الخاطئة عن الله وعن خلاصه. إن دخول كلمة الله إلى ذهن الإنسان يجلب نورا إلى حالته الهالكة (رومية ٣:١٠-١٩)، وإلى محبة الله كما تظهر فيما أعده لخلص الإنسان (يوحنا ٣:١٦)، وإلى الطريقة التي بها يمكن للخاطيء أن يخلص (رومية ١٠:١-١٧).

ب بسكنى الروح القدس في المؤمن (يوحنا ٣:٥). إن المسيح بعد صعوده أرسل الروح القدس الأقنوم الثالث للثالوث الأقدس:

- لاستخدام كلمة الله لتبكيك الناس على خطاياهم،
- لقيادتهم لوضع ثقتهم في المسيح،
- للسكنى في كل شخص لدى إيمانه،
- لإعطاء المؤمن طبيعة إلهية أو مقدرة لاستيعاب الأمور الروحية،
- لإرشاد كل شخص يولد ثانية إلى جميع الحق (يوحنا ١٦:٧-١٥ وأفسس ١:١٣، ٤:٣٠ و ٢ بطرس ١:٣، ٤ و غلاطية ٥:٢٢-٢٦).

وعند قراءة كلمة الله، أو سماعها يوجه الروح القدس الحق إلى القلب بقوة مبكته تري الخاطيء حالته الهالكة الأثيمة البائسة واليائسة، ثم يعلن له بواسطة الكلمة، طريق الخلاص بالإيمان بالمسيح وبعمله التام. وفي اللحظة التي يتكل بها الخاطيء على المسيح يختمه بالسكنى فيه كملك المسيح

ze toestand. Dan wijst Hij hem door het Woord van GOD de weg tot redding namelijk: door het geloof in Christus en zijn volbrachte werk. Op het moment dat de zondaar op Christus gaat vertrouwen, verzegelt Hij hem door de inwoning (van de Heilige Geest) als het gekochte eigendom van Christus. Dit is geen kwestie van gevoel, maar een onveranderlijke waarheid. De wedergeboorte is niet afhankelijk van gevoelens, maar van het Woord van GOD.

c.. Door het geloof in het offer van Christus voor de zondaren

(Johannes 3:14-16). Christus heeft in deze woorden heel duidelijk uiteengezet, hoe de zondaar dit nieuwe leven kan ontvangen. Als antwoord op de vraag van Nicodémus "Hoe kan dit geschieden?" gebruikte Christus een gebeurtenis die in het Oude Testament staat opgetekend, om duidelijk te maken hoe de ervaring van de wedergeboorte mogelijk is. Lees Numeri 21:4-9. Het voorval kan in zeven woorden worden samengevat, die ten eerste onze belangstelling en aandacht verdienen, omdat ze de uitleg van Christus Zelf zijn over hoe de zondaar wedergeboren kan worden.

- **de zonde** (Numeri 21:5). Zoals het oude volk van GOD zondigde, zo zondigde het gehele menselijke geslacht tegen GOD in gedachten, in woord en daad (Romeinen 3:23)
- **het oordeel** (Numeri 21:6). Zoals de zonde van het oude volk van GOD het rechtvaardige oordeel van GOD over hen bracht, zo openbaarde GOD zijn toom over alle zonde (Romeinen 1:18; Job 36:18; Romeinen 6:23)
- **het berouw** (Numeri 21:7). Het oude volk van GOD werd overtuigd van zijn zonde en het beled die en vroeg om vergeving. Dit berouw betekende een verandering van hun gedachten, gevolgd door een verandering van hun houding. Dat bleek uit hun daden. GOD gebiedt de zondaar berouw te hebben (Lucas 13:3; Handelingen 17:30,31; 20:21; Marcus 1:15)
- **de openbaring** (Numeri 21:8). "En de Here zei" Zoals GOD aan Mozes de weg tot redding bekend maakte voor hen die door de slang waren gebeten, zo maakt GOD aan ons in de Bijbel de weg bekend (2 Timotheüs 3:15-17; Romeinen 10:8,9)
- **de voorziening** (Numeri 21:8,9). Er werd een slang van koper gemaakt welke werd verhoogd voor de ogen van allen die in

المشترى. وهذا ليس مسألة شعور، ولكنه حقيقة ثابتة، فالولادة الجديدة لا تعتمد على الشعور بل على كلمة الله.

ج بالإيمان بذبيحة المسيح بدلا عن الخطاة

(يوحنا ٣:١٤-١٦) لقد أوضح المسيح جليا في هذه الكلمات، كيف يمكن أن ينال الخاطئ هذه الحياة الجديدة. وجوابا على سؤال نيقوديموس «كيف يمكن أن يكون هذا؟»، استعمل المسيح حادثا مسجلا في العهد القديم، ليوضح كيف يمكن اختيار الولادة الجديدة. أقرأ سفر العدد ١٤:٢-٩. ويمكن تلخيص الحادث بسبع كلمات، تستحق أشد الاهتمام والانتباه، لأنها إيضاح المسيح الخاص عن كيف يمكن الخاطئ أن يولد ثانية.

- **الخطية.** (سفر العدد ١٥:٢١). كما أخطأ شعب الله القديم، هكذا أخطأ الجنس البشري كافة ضد الله بالفكر والقول والفعل (رومية ٣:٢٣).
- **الدينونة** (سفر العدد ١٦:٢١) وكما أن خطية شعب الله القديم، جلبت عليهم دينونة الله العادلة، هكذا أعلن الله سخطه على الخطية إجمالا (رومية ١:١٨ وأيوب ٣٦:١٨ ورومية ٦:٢٣).
- **التوبة.** (سفر العدد ١٧:٢١). تحقق شعب الله القديم خطيتهم، واعترفوا بها وطلبوا مغفرتها. هذه هي التوبة، وهي تتضمن تغييرا في الذهن ناتجا عن تغيير في الاتجاه وظاهرا بتغيير في الأعمال. إن الله يأمر الخاطئ أن يتوب (لوقا ١٣:٣ وأعمال ١٧:٣٠، ٣١ و٢٠، ٢١ و٢١ ومرقس ١:١٥).
- **الاعلان.** (سفر العدد ١٨:٢١). «فقال الرب». كما أعلن الله لموسى طريق الخلاص لأولئك الذين لدغتهم الحيات، هكذا أعلن الله لنا طريقه للخلاص في الكتاب المقدس (٢ تيموثاوس ٣:١٥، ١٧ ورومية ١٠:٨، ٩).
- **التدبير.** (سفر العدد ١٨:٢١، ٩). لقد صنعت حية نحاسية، ورفعت على مرأى من الجميع في مخيم الشعب (قابل يوحنا ٣:١٤) وكما رفع موسى الحية النحاسية، هكذا ينبغي أن يُرفع المسيح على الصليب، ليعد الخلاص

het tentenkamp van het volk waren (Johannes 3:14). En zoals Mozes de koperen slang verhoogde, zo moest ook de Christus op het kruis verhoogd worden tot redding van het menselijk geslacht dat door de zonde is "gebeten". Op het kruis droeg Christus onze zonden, en nam onze plaats in en droeg het gehele oordeel dat een gevolg was van onze zonden. Door zijn dood voldeed Hij aan al GODS eisen tegen de zondaar. En GOD heeft getoond dat Hij het offer van zijn Zoon in de plaats van zondaren heeft aanvaard, door Hem uit de doden op te wekken (Jesaja 53:5,6; 1 Corinthiërs 15:1-4; Romeinen 5:7,8)

- **de voorwaarde** (Numeri 21:8). "Als hij haar aanziet ...". Dat de koperen slang werd verhoogd - dat op zich heeft hen niet gered. Want ieder die gebeten was moest zien om te leven. Het feit dat Christus voor onze zonde is gestorven en al het werk heeft volbracht dat voor onze redding nodig was, dat verlost geen enkele zondaar die niet persoonlijk in Christus gelooft en op Hem vertrouwt als zijn persoonlijke Verlosser en Hem erkent als Heer van zijn leven. Dit is wat onze Heiland bedoelde toen Hij zei "Opdat ieder die in Hem gelooft ... het eeuwige leven heeft" (Johannes 3:16). En zoals GOD niet van het gebeten volk heeft gevraagd om te bidden, of een beslissing te nemen of een prijs te betalen of een goed werk te doen om de redding te verdienen, zo spoort GOD de zondaars aan om te erkennen dat zij Christus nodig hebben en om volledig op zijn werk te vertrouwen en Hem in geloof te ontvangen als hun eigen persoonlijke Verlosser (Johannes 1:12; Handelingen 12:38,39; Efeziërs 2:8,9)
- **het resultaat** (Numeri 21:9). "Hij zal leven". Op het moment dat iemand die gebeten was (en al als dood was) zag, ontving hij het nieuwe leven en was het alsof hij opnieuw was geboren. Op het moment dat de verloren, schuldige zondaar gelooft dat Christus voor zijn zonden is gestorven, en Hem persoonlijk als zijn Verlosser aanneemt, ontvangt hij ook het geestelijke, eeuwige leven en woont de Heilige Geest in hem. Ook krijgt hij deel aan de goddelijke natuur en wordt hij van boven geboren of anders gezegd: hij wordt vernieuwd. Dit is de wedergeboorte waarvan Christus verklaart dat die absoluut noodzakelijk is om het Koninkrijk van GOD te zien en er binnen te gaan.

للجنس البشري الملدوغ بالخطية. فعلى الصليب حمل يسوع خطايانا، وأخذ مكاننا، واحتمل كل الدينونة الناتجة عن خطايانا. وبموته وفي جميع مطالب الله من الخاطئ. وقد أظهر الله قبوله ذبيحة ابنه بدلا من الخطاة، بإقامته من بين الأموات (إشعياء ٥٣:٥، ٦ و ١ كورنثوس ١٥:١ و رومية ٧:٥، ٨).

- **الشرط.** (سفر العدد ٢١:٨). «كل من ... نظر». إن رفع الحية النحاسية بذاته لم يخلصهم بل كان ينبغي على كل فرد ملدوغ أن ينظر ليحيا. إن حقيقة موت المسيح لأجل خطايانا وتتميمه كل عمل لازم لخلاصنا لا يخلص أي خاطئ، ما لم يؤمن شخصيا بالمسيح، ويعتمد عليه كمخلصه الشخصي ويعترف به ربا لحياته. وهذا عناء مخلصنا، حين قال: «كل من يؤمن به .. تكون له الحياة الأبدية» (يوحنا ٣:١٦). وكما أن الله لم يطلب من الشعب الملدوغ، أن يصلي أو ينوي أو يدفع ثمنا أو يعمل أعمالا حسنة ليستحق الخلاص. هكذا يحث الله الخطاة على الاعتراف بحاجتهم إلى المسيح، ويحثهم على أن يعتمدوا بالكلية على عمله، وأن يقبلوه بالإيمان كمخلصهم الشخصي الخاص) يوحنا ١:١٢ و أعمال ١٢:٣٨، ٣٩ و أفسس ٢:٨، ٩).

- **النتيجة.** (سفر العدد ٢١:٩). «يحيا»، حالما ينظر الفرد الملدوغ (الذي كان كالميت) نال حياة جديدة، فكان كأنه ولد ثانية. وهكذا حالما المؤمن الخاطئ الهالك الأثيم، أن المسيح مات لأجل خطاياه، ويقبله كمخلصه الخاص، ينال الحياة الروحية والأبدية، ويسكن الروح القدس فيه، ويصير شريكا للطبيعة الإلهية. وهكذا يولد من فوق، أو بمعنى آخر يتجدد. هذه هي الولادة الجديدة، التي أعلن المسيح أنها ضرورية حتما لرؤية ملكوت الله ودخوله.

2. Wanneer kan de mens wedergeboren worden?

De wedergeboorte vindt plaats op het moment dat de schuldige zondaar naar Christus ziet en op Hem vertrouwt als zijn Heer en Verlosser. Waarom stopt u op dit moment niet met uw eigen inspanningen om uzelf te redden? Waarom komt u niet - NU - waar u ook bent en zoals u bent - om uw vertrouwen op de Persoon van de Zoon van GOD te stellen, en op het werk te vertrouwen dat Hij voor u heeft gedaan? ~2 Corintheërs 6:1,2; Hebrëeën 4:7).

LES 8

DE REDDING

Het onderwerp "redding" staat in nauw verband met het onderwerp "wedergeboorte". Bij de wedergeboorte hebben we in het bijzonder te maken met de noodzaak, de oorsprong in de aard van het geestelijke leven. Het zijn allen zaken die van GOD zijn en die alle mensen nodig hebben. Het woord "redding" duidt op de gevolgen en reikwijdte van de verlossing die GOD in Christus bereidde. In het volgende schenken we aandacht aan zeven zaken die met de redding in verband staan.

1. De definitie van redding.

Het woord "redding" betekent eenvoudigweg "bevrijding" en wordt gewoonlijk gebruikt om de daad te beschrijven waarmee iemand uit een gevaar wordt gered dat hem bedreigt. We zeggen dat iemand van verdrinking of uit het vuur wordt gered. In ieder geval gaat het om drie dingen:

1. de persoon die redding nodig heeft verkeert in doodsgevaar.
2. iemand zag het gevaar waarmee de persoon werd bedreigd en ging hem bevrijden.
3. de redder slaagde in zijn opzet en bevrijdde die persoon uit zijn gevaarlijke situatie en "redde hem" zo.
De woorden "hij redde", "hij werd gered", "redder", "geredde", en "redding" worden vele keren in de Bijbel gebruikt en hebben in geestelijke zin precies dezelfde betekenis.

2. De noodzaak van redding.

٢ متى يستطيع الإنسان أن يولد ثانية؟

إن الولادة الجديدة تحدث في اللحظة التي ينظر فيها الخاطئ الأثيم إلى المسيح، ويعتمده ربا ومخلصا له. فلماذا لا تكف الآن عن بذل جهودك الخاصة لخلاص نفسك؟ لماذا لا تأتي الآن، حيثما أنتَ وكما أنت، وتعتمد على شخص ابن الله، وتتكل على عمله الذي عمله كله لأجلك (٢ كورنثوس ١: ٦، ٢ وعبرانيين ٤: ٧).

الدرس الثامن

الخلاص

إن موضوع الخلاص مرتبط ارتباطا وثيقا بموضوع الولادة الجديدة، فبينما تتعلق الولادة الجديدة على الخصوص بضرورة الحياة الروحية ومصدرها وطبيعتها، الأمور التي يحتاج جميع الناس من الله. فإن كلمة «خلاص»، تشير إلى نتائج ومجال الإنقاذ الذي أعده الله في المسيح. وفي ما يلي نبحث في سبعة أمور تتعلق بالخلاص.

١ تعريف الخلاص.

تعني كلمة الخلاص مجرد إنقاذ، وتستعمل عادة لوصف العمل الذي به يُنقذ شخص من خطر يتهدهده. نقول، أن شخصا خلص من الغرق، أو من الحريق...وفي كل حالة يُسلم بثلاثة أمور:

١ إن الشخص المحتاج للخلاص كان في خطر الموت

٢ إن أحدهم رأى الخطر المحدق بذلك الشخص وذهب لإنقاذه.

٣ إن المنقذ نجح في مهمته، وأنقذ ذلك الشخص من ورطته الخطرة، وهكذا «خلصه».

فالكلمات «يخلص» و«خلص» و«مخلص» و«خلاص» تستعمل مرات كثيرة في الكتاب المقدس ولها تماما نفس المغزى في معنى روحي.

De noodzaak van redding vloeit voort uit twee feiten, die ieder onder ogen moet zien:

a. Het feit van de zonde van de mens. In de voorgaande les bestudeerden we de geestelijke toestand waarin alle mensen van nature verkeren en we wezen erop dat ieder menselijk wezen dat op de wereld komt, een zondige natuur heeft die hem vanaf zijn geboorte tot zondaar maakt. Deze zondige aard komt mettertijd aan het licht, door de zondige gedachten, woorden en daden en door de vijandige houding tegenover GOD. De Bijbel maakt dit volkomen duidelijk (Romeinen 5:12,18,19; 6:16; 8:5-8; Genesis 6:5; Efeziërs 2:1-3; 2 Corinthiërs 4:3,4; Jesaja 53:6; Jeremia 17:9; Marcus 7:20-23; Romeinen 1:21-32; 3:19-23). Uit al deze verzen van de Bijbel wordt het voor iedereen duidelijk dat de mens:

- zondig is en vergeving nodig heeft
- verloren is en nodig heeft gevonden te worden
- tot de dood is veroordeeld en bevrijding nodig heeft
- schuldig is en vrijspraak nodig heeft
- geestelijk dood is en leven nodig heeft
- blind is en verlichting nodig heeft
- slaaf is en bevrijd moet worden.

Hierdoor is de mens dus volkomen onmachtig om zichzelf te redden.

b. Het feit van GODS rechtvaardigheid. GOD is heilig, en het kan niet anders dan dat Hij de zonde straft. Hij heeft zijn haat tegen de zonde bekendgemaakt en zijn vonnis over hen die in hun zonden sterven; dit betekent eeuwige verbanning uit de tegenwoordigheid van GOD (Johannes 8:21,24; Marcus 9:43-48; Lucas 16:22-31; Judas 11-13; Openbaring 20:11-15). Het resultaat is duidelijk: zolang de mens zondig is en GOD rechtvaardig, zal de mens bevrijding nodig hebben en redding van de straf op zijn zonden en moet hij uitroepen: "Wat moet ik doen om behouden te worden?" (Handelingen 16:30,31).

3. De voorzieningen.

Het evangelie is het geweldige nieuws dat GOD in zijn wonderbare genade deze redding overvloedig heeft bereid in de Persoon en het werk van zijn geliefde Zoon. Het evangelie leert ons duidelijk twee dingen:

a. Christus kwam om zondaren te redden (Matthéüs 1:21). De

٢ ضرورة الخلاص.

إن ضرورة الخلاص ناجمة عن حقيقتين، ينبغي أن يواجههما كل شخص.

أ حقيقة خطية الإنسان. لقد بحثنا في درسنا السابق الحالة الروحية لجميع الناس من الناحية الطبيعية، وأشرنا إلى أن كل كائن بشري يأتي إلى العالم وفيه طبيعة خاطئة تجعله خاطئاً بالولادة. وهذه الطبيعة الخاطئة تظهر مع الزمن بالأفكار والأقوال والأعمال الخاطئة وباتجاه العداوة لله. والكتاب المقدس يوضح هذا بجلاء تام (رومية ٥: ١٢، ١٨، ١٩، ٦: ١٦ و ٨: ٥-١٨ و تكوين ٦: ٥ و أفسس ٢: ٣١ و ٢ كورنثوس ٤: ٤، وإشعيا ٦٥: ٣ و إرميا ١٧: ٩ و مرقس ٧: ٢٠-٢٣ و رومية ١: ٢١-٢٢ و ٣: ٣ و ١٩: ٣-٢٣). فيتضح للجميع من آيات الكتاب المقدس هذه أن الإنسان:

- خاطئ يحتاج إلى الغفران.
- يحتاج إلى أن يوجد.
- محكوم عليه بالموت يحتاج إلى الإنقاذ.
- مذنب يحتاج إلى العفو.
- ميت روحياً، يحتاج إلى الحياة.
- أعمى يحتاج إلى الإنارة.
- عبد يحتاج إلى التحرير.

وهكذا فإن الإنسان عاجز بالكلية عن تخليص نفسه بنفسه.

ب حقيقة بر الله. إن الله قدوس، ولا بد أن يعاقب على الخطية، وقد أعلن الله كراهيته للخطية، وحكمه على جميع الذين يموتون في خطاياهم. وهذا يعني النفي الأبدي من حضرة الله (يوحنا ٨: ٢١، ٢٤ و مرقس ٩: ٣-٤ و لوقا ١٦: ٢٢-٣١ و يهوذا ١١: ١٣ و رؤيا ٢٠: ١١-١٥). فالنتيجة الواضحة هي هذه، ما دام الإنسان خاطئاً، وما دام الله باراً، فإن الإنسان يحتاج إلى الإنقاذ أو الخلاص من عقوبة خطاياها، وينبغي أن يصرخ: «ماذا ينبغي أن أفعل لكي أخلص؟» (أعمال ١٦: ٣٠، ٣١).

٣ تدبير الخلاص.

إن الإنجيل هو الخبر العظيم، بأن الله في نعمته العجيبة، قد أعد بسخاء هذا الخلاص في شخص ابنه الحبيب وعمله. ويعلمنا الإنجيل بوضوح أمرين:

eeuwige Zoon van GOD, de gelijke van de Vader en de Heilige Geest, is vlees geworden om te voorzien in de verlossing (Johannes 3:16,17; Marcus 10:45; Matthéüs 9:12,13; Johannes 10:11 en 15-18).

b. In deze redding werd tot GODS volledige genoegdoening, voorzien door de dood en opstanding van Christus.

Toen Christus aan het kruis hing, nam Hij volledig de verantwoordelijkheid voor onze overtredingen en zonden op zich. Hij droeg onze zonden in zijn eigen lichaam en stierf als plaatsvervangend Offer voor ons, zondaren. Heel het oordeel van GOD over de zonde trof Hem en aan al GODS rechtvaardige eisen tegen de zondaar werd volledig voldaan. GOD toonde dat Hij het offer van Christus volledig aanvaard had door Hem uit de doden op te wekken en Hem aan zijn rechterhand te plaatsen (1 Corinthiërs 15:1-4; 2 Corinthiërs 5:21; 1 Petrus 2:24; Jesaja 53:5; Romeinen 5:6-9; Handelingen 4:10-12; 5:31; 17:31).

4. De voorwaarde tot redding.

Nu Christus dan door Zichzelf ten offer te brengen, het vereiste werk heeft volbracht tot redding van de zondaar, wat moet de zondaar nu doen om deze redding te ervaren?

- a. Hij moet zich bekeren.** Bekering bestaat eenvoudig uit een verandering van denken, die resulteert in een andere houding tegenover zonde, tegenover zichzelf, tegenover de Redder en de redding. En dit brengt op haar beurt een verandering van gedrag teweeg (Lucas 13:3; Handelingen 17:31; 20:21). Onverschilligheid maakt plaats voor een vurig verlangen naar verlossing en zijn trots verandert in nederigheid en zijn zelfvoldaanheid verandert in duidelijke erkenning van zijn toestand van zwakheid en hopeloosheid en dat hij de hel heeft verdiend.
- b. Hij moet het evangelie geloven.** Het getuigenis van GOD over de Persoon en het werk van Christus (1 Johannes 5:9,10); als verloren, schuldige zondaar moet hij geloven dat Christus voor hem persoonlijk stierf en dat Christus zijn zonden droeg en zijn plaats innam en geheel het werk dat nodig was voor zijn redding heeft volbracht (Romeinen 4:5).
- c. Hij moet persoonlijk de Heer Jezus Christus aannemen als zijn eigen Redder, geheel uit vrije wil, en Hem voortaan belijden als de enige Heer van zijn leven** (Johannes 1:12; Romeinen 10:9,10; Johannes 3:16; 5:24; 6:47; Efeziërs 1:13). Dit is de beslis-

أ إِنَّ الْمَسِيحَ جَاءَ لِيُخَلِّصَ الْخَطَاةَ (متى ١: ٢١).

إِنَّ ابْنَ اللَّهِ الْأَزَلِيَّ وَالْمَسَاوِيَّ بَابَ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ صَارَ جَسَدًا لِيُعَدَّ الْخَلَاصَ (يوحنا ٣: ١٦، ١٧ ومرقس ١٥: ١٠ ومتى ٩: ١٢، ١٣ ويوحنا ١٠: ١١، ١٥-١٨).

ب إِنَّ هَذَا الْخَلَاصَ قَدْ أُعِدَّ بِمَوْتِ الْمَسِيحِ وَقِيَامَتِهِ لِمَرْضَاةِ اللَّهِ التَّامَةِ.

فَعِنْدَمَا عَلِقَ الْمَسِيحُ عَلَى الصَّلِيبِ بِإِرَادَتِهِ أَخَذَ عَلَى عَاتِقِهِ الْمَسْئُولِيَّةَ التَّامَةَ لذنوبنا وخطايانا فحمل خطايانا في جسده الخاص ومات كذبيحة عوضا عنا نحن الخطاة. وهكذا حلت عليه دينونة الله على الخطية، ووفيت بالتمام مطالب الله العادلة المترتبة على الخاطئ. وقد أظهر الله قبوله التام لذبيحة المسيح هذه بإقامته من الأموات وجلسه عن يمينه (١ كورنثوس ١٥: ١ و ٢ كورنثوس ٥: ٢١ و ١ بطرس ٢: ٢٤ و إشعيا ٥٣: ٥ و رومية ٥: ٩٦ و أعمال ٤: ١٠-١٢، ٥: ٣١، ١٧: ٣١).

٣ شروط الخلاص

ما دام المسيح قد أكمل بذبيحة نفسه كل العمل المطلوب لخلاص الخاطئ، فماذا ينبغي أن يعمل الخاطئ ليختبر هذا الخلاص؟

أ ينبغي أن يتوب. وتشمل التوبة فقط تغيير الذهن الذي ينشأ عن تغيير في الوقف تجاه الخطية والنفس، والمخلص والخلاص. وهذا بدوره يظهر بتغيير في العمل (لوقا ١٣: ٣ وأعمال ١٧: ٣١، ٢٠: ٢١). فتنحول لا مبالاة الخاطئ إلى رغبة ملحة للخلاص وكبرياؤه إلى تواضع واعتداده بنفسه إلى اعتراف صريح بحالة عجزه وبؤسه واستحقاقه لجحيم.

ب ينبغي أن يؤمن بالإنجيل، أي بشهادة الله عن شخص المسيح وعمله (١ يوحنا ٥: ٩، ١٠). وكخاطئ هالك أثم ينبغي أن يؤمن أن المسيح مات عنه شخصيا وأن المسيح حمل خطاياه وأخذ مكانه، وبموته أكمل جميع العمل المطلوب لخلاصه (رومية ٥: ٤).

ج ينبغي أن يقبل الرب يسوع المسيح بمحض إرادته كمخلصه الخاص شخصيا ومن ثم يعترف به كرب حياته الأوحد (يوحنا ١: ١٢ و رومية

sende daad.

Wilt u niet nu met uw hele hart zeggen: “0, Heer Jezus Christus, ik erken dat ik een schuldige, verloren zondaar ben, maar ik geloof dat U mijn zonden hebt gedragen en voor mij aan het kruis bent gestorven. Ik rust nu volkomen in Uw volbrachte werk en ik ontvang U als mijn persoonlijke Verlosser. Van nu af aan zal ik U belijden als Heer en Meester van mijn leven”. Dit is de betekenis van “Stel uw vertrouwen op de Heer Jezus Christus” (Handelingen 16:31).

5. De zekerheid van redding.

Hoe kan de mens zeker weten dat hij gered is? Wij antwoorden, zonder te twifelen: door het Woord van GOD. GOD zegt duidelijk dat iedere ziel die op zijn Zoon vertrouwt, vergeving ontvangt, gered wordt en het eeuwige leven krijgt en voor eeuwig behouden is (Handelingen 13:38; 1 Johannes 2:12; Efeziërs 2:8; 1 Corinthiërs 6:11; 1 Johannes 5:13; Romeinen 5:1 en 8:1; Johannes 10:27-30).

6. De reikwijdte van de redding.

De redding heeft drie aspecten: verleden, heden en toekomst.

a. Het verleden. De redding van de straf op de zonde die er het gevolg van was. Omdat Christus de volledige straf voortvloeiend uit onze zonden heeft gedragen, is de gelovige bevrijd van de verschrikkelijke gevolgen van de zonde (Johannes 5:24; Romeinen 8:1).

b. Het heden. De redding van de macht en de heerschappij van de zonde; Door de komst en de inwoning van de Heilige Geest in de gelovige en de gave van de goddelijke natuur, kan hij genieten van de redding van de heerschappij van de zonde in zijn leven (1 Corinthiërs 6:19; 2 Petrus 1:3,4; Romeinen 6:1-14). Dit betekent niet dat de gelovige niet kan zondigen. Verre van dat, want hij heeft nog steeds zijn slechte natuur die “vlees” genoemd wordt; maar het betekent dat, naarmate hij gebruik maakt van de middelen die GOD heeft bereid, de zonde niet meer de overheersende factor in zijn leven zal zijn. Deze redding in het heden hangt af van:

- het lezen, bestuderen en gehoorzamen van GODS Woord (2 Timotheüs 2:15).
- het voortdurend in contact blijven van de gelovige met GOD door het gebed (Hebreeën 4:14-16).

١٠:٩، ١٠:١٠ ويوحنا ٣:١٦، ٥:٢٤، ٦:٧ و أفسس ١:١٣). هذا هو العمل الحاسم.

أفلا تريد الآن أن تقول من كل قلبك «أيها الرب يسوع المسيح أعترف أنني خاطئ أتيتم هالك، ولكنني أؤمن بأنك حملت خطاياي ومّت عني على الصليب. فأنا الآن أطمئن تماما لعملك الكامل، وأقبلك كمخلصي الخاص، ومن الآن فصاعدا سأعترف بك ربا وسيدا لحياتي».

٥ يقين الخلاص

كيف يمكن للإنسان أن يتأكد أنه مخلص؟ نجيب، دون أي تردد، بواسطة كلمة الله. إن الله يعلن بوضوح أن كل نفس تثق بآبنة تسامح، وتخلص، وتنال الحياة الأبدية وتؤمن إلى الأبد (أعمال ١٣:٣٨ و ١ يوحنا ٢:١٢ و أفسس ٢:٨ و ١ كورنثوس ١١:٦ و ١ يوحنا ٥:١٣ و رومية ١:٥، ٨:١ و يوحنا ١٠:٢٧-٣٠).

٦ مجال الخلاص

للخلاص مظهر ذو ثلاث نواح، الماضي والحاضر والمستقبل.

أ الماضي - الخلاص من عقاب الخطية أو نتائجها.

بما أن المسيح قد احتمل العقاب التام الناجم عن خطايانا، فأنا المؤمن قد أنقذ من عواقب الخطية المخيفة (يوحنا ٥:٢٤ و رومية ٨:١).

ب الحاضر - الخلاص من قوة الخطية أو سلطانها.

بالنظر لسكنى الروح القدس في المؤمن وإعطائه طبيعة إلهية، يمكنه التمتع بالخلاص من سلطان الخطية على نفسه (١ كورنثوس ٦:١٩ و ٢ بطرس ١:٣، ٤ و رومية ٦:١-١٤). وهذا يعني أن المؤمن لا يمكن أن يخطئ - حاشا، لأنه لا يزال يملك الطبيعة الشريرة المدعوة «الجسد»، بل يعني أنه بقدر ما يستفيد من الوسائل التي أعدها الله. لا تكون الخطيئة العامل المتسلط في حياته، وهذا الخلاص الحاضر يتوقف على

• قراءة كلمة الله ودرسها وإطاعتها (٢ تيموثاوس ٢:١٥).

• كون المؤمن على اتصال دائم بالله بالصلاة (عبرانيين ٤:١٤-١٦).

- de overgave van zijn lichaam aan GOD om een rechtvaardig en nuttig leven te leiden (Romeinen 6:13; 12:1,2)
- het onmiddellijk belijden aan GOD en afstand doen van alle bewuste zonde (1 Johannes 1:8,9; Titus 2:11-15).

c. **De toekomst.** De redding van de aanwezigheid en het doen van zonde. Dit zal gebeuren bij de tweede komst van Christus als Hij de doden zal opwekken en de levenden zal veranderen, zodat ze lichamen zullen hebben die niet meer aan zonde, verval en dood onderworpen zullen zijn. Dit is het laatste aspect van de redding die wij verwachten (Hebreeën 9:28; 1 Thessalonicenzen 4:13-18).

7. De gevolgen van de redding.

Dat zijn er veel (Efeziërs 1:3-14). We zullen er enkele uitkiezen:

- Vrede met GOD** (Romeinen 5:1). De gelovige is niet meer in vijandschap met GOD.
- In genade aanvaard door GOD in Christus (Efeziërs 1:6).**
- Blijdschap in GOD als zijn kinderen** (Romeinen 5:10,11; 8:14-17; Galaten 3:26; 4:7).
- Leven voor GOD** (2 Corintiërs 5: 14,15; Galaten 2:20; 1 Petrus 4:2-5).
- GOD dienen door goede werken en door van Hem te getuigen** (Efeziërs 2:10; Matthéüs 5:16; Marcus 16:15,16).
- Aanbidden en lofprjzen van GOD en het gebed tot GOD** (Johannes 4:23,24; Hebreeën 10:19-23; 13:15; 4:14-16).
- Een eeuwig huis in de hemel** (Johannes 14:1-3; Openbaring 22:5).

Moge iedere lezer niet rusten, voordat hij op gezag van GODS Woord zeker is, dat hij voor eeuwig behouden is.

- تسليم المؤمن جسده لله لحياة بارة ومفيدة (رومية ٦:١٣، ١٢:١، ٢)
- الاعتراف فوراً لله والابتعاد عن كل خطية معروفة (١ يوحنا ١:٨، ٩ وتيطس ٢:١١-١٥).

ج المستقبل - الخلاص من وجود الخطية أو ارتكابها.

سيحدث هذا عند مجيء المسيح ثانية عندما يقيم الأموات ويغير الأحياء حتى يكون لهم أجساد غير قابلة للخطية والفساد والموت. هذا هو المظهر الأخير للخلاص الذي ننتظره (عبرانيين ٩:٢٨ و ١ تسالونيكي ٤:١٣-١٨).

٧ نتائج الخلاص.

إنها كثيرة (أفسس ١:٣-١٤)، وسنختار بعضها:

- السلام مع الله** (رومية ٥:١). ليس المؤمن في عداوة مع الله.
- القبول أمام الله في المسيح** (أفسس ١:٦).
- الابتهاج بالله كأولاده** (رومية ٥:١٠، ١١ و ٨:١٤-١٧ و غلاطية ٣:٣٦ و ٤:٧).
- الحياة لله** (٢ كورنثوس ٥:١٤، ١٥ و غلاطية ٢:٢٠ و ١ بطرس ٤:٢-٥).
- خدمة الله بالأعمال الحسنة والشهادة لله** (أفسس ٢:١٠ و متى ٥:١٦ و مرقس ١٦:١٥، ١٦).
- العبادة والتسبيح والصلاة لله** (يوحنا ٤:٢٣، ٢٤ و عبرانيين ١٠:١٩-٢٣ و ١٣:١٥ و ٤:١٤-١٦).
- مكان أبدي في السماء** (يوحنا ١٤:١-٣ و رؤيا ٢٢:٥).

ليت كل قارئ، لا ينعم له بال حتى يتأكد بسلطان كلمة الله، أنه مخلص إلى الأبد.

١ المقدمة

إن جميع معاملات الله مع الجنس البشري في الوقت الحاضر قائمة على أساس النعمة، وهذا يعني أن الله يُظهر للناس فضلا لا يستحقونه.

توجد كلمة النعمة أكثر من ١٦٠ مرة في الكتاب المقدس، منها ١٢٨ مرة في العهد الجديد. نجد في ١ بطرس ٥:١٠ أن الله «إله كل نعمة»، والمسيح في يوحنا ١:١٤ موصوف بأنه «مملوء نعمة»، ويدعى الروح القدس «روح النعمة» في عبرانيين ١٠:٢٩. وهكذا نرى أن الأناجيل الثلاثة للثالوث مرتبطة ارتباطا متينا بالنعمة.

٢ تعريف النعمة.

إن كلمة النعمة المستعملة في العهد القديم، تعني «الانحناء برفق إلى ما هو أدنى مقاما». وفي العهد الجديد، فإنها تعني «جودا وفضلا ولطفا». والتحديات التالية تساعدنا على إيضاح ما هي النعمة. أ «النعمة، هي إظهار المحبة للأشخاص الذين لا يستحقونها. إن الله محبة، ولكنه عندما يمنح تلك المحبة للخطاة الآثمة المتمردين تكون حينئذ محبته لهم نعمة».

ب «المحبة التي تتطلع إلى ما فوق هي عبادة أو تكريم.

والمحبة التي تتطلع إلى مستواها هي مودة.

أما المحبة التي تنزل إلى ما دونها فهي نعمة».

ج «تظهر النعمة في أن الله لم يظهر لنا سوى المحبة والرحمة عندما لم نستحق سوى الغضب والدينونة. إنها ميل الله نحونا في محبة غير متناهية».

د «تظهر النعمة في إعطاء الله أحسن ما في السماء لخلاص أكثر ما على الأرض».

1. Inleiding.

Al GODS handelen met het menselijk geslacht in deze tegenwoordige tijd is op basis van genade. Dit betekent, dat Hij de mensen - zonder dat zij dat verdienen - zijn gunst laat zien.

Het woord "genade" vinden we meer dan 160 keer in de Bijbel, waarvan 128 keer in het Nieuwe Testament. In 1 Petrus 5:10 staat dat GOD "de God van alle genade" is. En Christus wordt beschreven als "vol van genade" (Johannes 1:14). De Heilige Geest wordt "Geest van de genade" genoemd (Hebreeën 10:29). Zo zien we dat de drie Personen van de Drieëenheid ten nauwste met elkaar verbonden zijn in genade.

2. Definitie van genade.

Het woord "genade" dat in het Oude Testament wordt gebruikt, betekent "zich vriendelijk neerbuigen tot een ondergeschikte". In het Nieuwe Testament betekent het "gunst, welwillendheid en vriendelijkheid". De volgende definities helpen ons om helder te begrijpen wat genade is:

- Genade is het betonen van liefde aan personen die het niet verdienen. GOD is liefde, maar als Hij die liefde betoont aan schuldige, opstandige zondaren, dan is zijn liefde voor hen genade.
- Liefde die omhoog ziet, is aanbedding en verering. Liefde die uitgaat naar het gelijke is vriendschap. Maar liefde die afdaalt naar wat lager is, is genade.
- De genade wordt zichtbaar doordat GOD ons niets dan liefde en barmhartigheid betoont, terwijl wij niets dan toorn en het oordeel verdienen. Het is dat GOD zich in zijn oneindige liefde naar ons neerbuigt.
- De genade blijkt uit het feit dat GOD het beste wat in de hemel is geeft tot redding van het slechtste dat op de aarde is.

3. Het contrast.

We moeten onderscheid maken tussen genade en werken. Als het in het vermogen van de mens lag om de redding te verwerven door goede werken, dan was de redding niets anders dan zijn loon (Romeinen 4:4,5; 11:6). Maar GOD is de mens niets verschuldigd. De redding is een vrije gave. Daarom moeten we onderscheid maken tussen genade en wet. De mens wordt niet gered door de wet te onderhouden, immers "door genade bent u behouden". In het volgende wordt dit nog duidelijker:

- de wet komt met een werk dat gedaan moet worden; de genade echter spreekt ons van een werk dat gedaan is.
- de wet zegt: "doe dit en u zult leven". De genade zegt: "ontvangt het leven en u zult doen".
- de wet zegt: "U zult de Here, uw GOD liefhebben". De genade zegt: "Al zo lief heeft GOD de wereld gehad" (Johannes 3:16). En "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad" (1 Johannes 4:19).
- de wet veroordeelt de beste mensen (Romeinen 3:19). De genade redt de slechtsten (Romeinen 3:24; 4:5).
- de wet doet zonde kennen (Romeinen 3:20). De genade maakt ons de redding bekend (Titus 2:11-13).

4. De noodzaak van de genade.

De mens is zondig. Hij is ongehoorzaam aan de heilige wet van GOD. (Romeinen 3:23; Colossenzen 1:21)

Daarom verdient hij niets anders dan GODS oordeel. De mens staat schuldig in het oordeel van GOD, omdat hij GODS heilige wet gebroken heeft (Romeinen 3:19; Galaten 3:10; Jacobus 2:10). Hierdoor rust de vloek van GOD op hem (Johannes 12:31-33; 3:18). Omdat de mens GODS Zoon heeft verworpen en gedood, heeft hij geen enkel recht meer tegenover GOD (Johannes 12:31-33; 3:18).

5. Redding door genade.

Als een mens behouden moet worden, dan moet dat gebeuren door GODS genade. Maar GOD is heilig en kan de zonde niet over het hoofd zien, maar Hij moet die straffen. Het evangelie deelt ons mee hoe GOD de zondaren door genade kan verlossen, zonder dat Hij ophoudt heilig te zijn. Christus droeg de toorn en het oordeel van GOD over de zonde. Op basis van dit werk van Christus kan GOD

٣ التباين

يجب أن نفرق بين النعمة والأعمال، فإنه لو كان باستطاعة الإنسان الحصول على الخلاص بالأعمال الحسنة لما كان الخلاص سوى مجرد أجرته (رومية ٤:٤، ٥ و ١١:٦)، إن الله غير مدين للإنسان بشيء ما، والخلاص هبة مجانية. كذلك يجب أن نفرق بين النعمة والناموس. لا يخلص الناس بحفظ الناموس، بل هم «بالنعمة مخلصون». وفيما يلي زيادة في الإيضاح.

- يأتي الناموس بعمل يطلب عمله.
- أما النعمة فتخبرنا عن عمل قد تم.
- يقول الناموس «افعل هذا فتحيا».
- أما النعمة فنقول: «نل الحياة فتفعل».
- يقول الناموس: «تحب الرب إلهك».
- أما النعمة فنقول: «هكذا أحب الله العالم» (يوحنا ٣:١٦)، و «نحن نحبه لأنه هو أحبنا أولاً» (١ يوحنا ٤:١٩).
- يدين الناموس أفضل الناس (رومية ٣:١٩).
- أما النعمة فتخلص أشد الناس (رومية ٣:٢٤ و ٤:٥).
- يعلن الناموس الخطية (رومية ٣:٢٠).
- أما النعمة فتعلن الخلاص (تيس ٢:١١-١٣).

٤ الحاجة إلى النعمة.

الإنسان الخاطئ متمرد على شريعة الله المقدسة (رومية ٣:٣، كولوسي ١:٢١). ولذلك فإنه لا يستحق سوى دينونة الله.

يقف الإنسان أمام محكمة الله مذنباً، لأنه تعدى على شريعة الله المقدسة (رومية ٣:١٩ و غلاطية ٣:١٠ و يعقوب ٢:١٠). وفي هذه الحالة يكون تحت لعنة الله. ولأن الإنسان رفض ابن الله وقتله فلم يبق له الحق البتة عند الله (يوحنا ١٢:٣١-٣٣ و ٣:١٨).

٥ الخلاص بالنعمة

إذا كان لا بد للإنسان من الخلاص، فينبغي أن يكون ذلك بنعمة الله. ولكن الله قدوس، ولا يمكنه التغاضي عن الخطية، بل ينبغي معاقبتها. يخبرنا الإنجيل، كيف يستطيع الله، أن يخلص الخطاة بالنعمة وهو لا يزال قدوساً. إن المسيح احتمل

de zonden vergeven van hen die in de Heer Jezus Christus geloven en op Hem vertrouwen. Christus heeft het werk volbracht. De genade vraagt van de zondaar, die redding zoekt, alleen geloof (Efeziërs 2:8,9).

6. Zegeningen door genade ontvangen.

De genade heeft voor de zondaar vele verrassende resultaten. Hier volgen drie van de grootste:

- a. **De redding** (Titus 2:11-13). Dit betekent dat de gelovige het eeuwige leven heeft ontvangen.
- b. **De rechtvaardiging** (Romeinen 3:24-26). Dit betekent dat GOD de zondaar, die zijn vertrouwen op Christus heeft gesteld, als vlekkeloos, onberispelijk beschouwt.
- c. **Staan voor GOD** (Romeinen 5:2). Dit betekent, dat de ware gelovige door gebed in de tegenwoordigheid van GOD kan binnengaan omdat hij niet meer door zijn zonden van GOD

LES 10

HET GELOOF

Wie de Bijbel bestudeert, hoeft dat niet lang te doen om het belang van geloof in te zien. Zonder geloof kan de zondaar niet behouden worden (Efeziërs 2:8,9). Daarom is het belangrijk dat we de betekenis van dit woord kennen.

1. Wat is geloof.

Geloof is het persoonlijke vertrouwen. We gebruiken deze betekenis in onze alledaagse gesprekken. We zeggen "ik heb volledig vertrouwen in mijn dokter", en we bedoelen dat we hem voldoende vertrouwen om onze ziekten te behandelen. En zo zien we in de Bijbel dat geloof persoonlijk vertrouwen in GOD is. Dit betekent dat wij geloven wat Hij zegt en Hem vertrouwen dat Hij ons redt en beschermt.

غضب الله ودينونته للخطية. وعلى أساس عمل المسيح هذا يستطيع الله أن يغفر خطايا الذين يؤمنون بالرب يسوع ويتكلون عليه. لقد أكمل المسيح العمل. والنعمة تتطلب من الخاطئ الذي يطلب الخلاص مجرد الإيمان (أفسس 2:8,9).

٦ البركات التي تنال بواسطة النعمة.

تجلب النعمة للخاطئ، نتائج كثيرة مذهمة، وفيما يلي ثلاث من أعظمها:
أ **الخلاص** (تيطس 2:11-13). وهذا يعني أن المؤمن قد نال الحياة الأبدية.
ب **التبرير** (رومية 3:24-26). وهذا يعني أن الله يحسب الخاطئ، الذي قد آمن بالمسيح بلا لوم.
ج **الوقوف أمام الله** (رومية 5:2). وهذا يعني أن المؤمن الحقيقي يستطيع الدخول إلى حضرة الله بالصلاة، وأنه لم يعد منفصلاً بخطيئته عن الله.

الدرس العاشر

الإيمان

من يدرس الكتاب المقدس فلن يمضي عليه وقت طويل حتى يبدأ يشعر بأهمية الإيمان. فلا يستطيع الخاطئ أن يخلص بدون إيمان (أفسس 2:8,9). ولذلك فمن المهم أن نعرف معنى هذه الكلمة.

١ ما هو الإيمان

الإيمان هو الثقة الشخصية، ونستعمل هذا المعنى في محادثاتنا العادية، فنقول «لي ثقة تامة بطبيبي»، ونعني أننا نوكل إليه بارتياح معالجة أمراضنا. وهكذا نرى في الكتاب المقدس، أن الإيمان هو الثقة الشخصية بالله. وهذا يعني أننا نؤمن بما يقوله، ونثق به ليخلصنا ويحفظنا.

2. Waar komt geloof vandaan?

Wanneer we om ons heen kijken in de wereld, bemerken we dat sommige mensen geen geloof hebben in GOD en dus niet behouden zijn. Dit brengt ons ertoe om te vragen naar de oorsprong van het geloof. In de werkelijke, vaststaande betekenis is dit geloof een gave van GOD (Johannes 3:27). GOD geeft de mensen kracht om in Hem te geloven. Maar hoe ontvangt de mens het geloof? Het antwoord hierop vinden we in Romeinen 10:17 "Zo komt het geloof dan door het horen en het horen door het Woord van GOD". Dus als een mens geen geloof heeft, moet hij de Bijbel lezen. En als hij die leest, moet hij zo bidden "O, Heer, als deze Bijbel Uw Woord is, en Jezus Christus Uw Zoon, en indien Christus voor mij stierf, laat mij dan deze dingen zien, als ik de Bijbel lees. GOD heeft beloofd dat ieder die bereid is zijn wil te doen, tot kennis van de waarheid zal komen (Johannes 7:17).

عندما ننظر حولنا في العالم نتحقق أنّ بعض الناس ليس لهم إيمان بالله ولهذا فهم غير مخلصين. وهذا يؤدي بنا إلى الاستفهام عن مصدر الإيمان. وفي المعنى الحقيقي الثابت، أن هذا الإيمان هو عطية الله (يوحنا ٣: ٢٧). إن الله يعطي الناس المقدرة على الإيمان به. ولكن كيف يقبل الإنسان الإيمان؟ ونجد الجواب على هذا في رومية ١٠: ١٧ «إذا الإيمان بالخبر والخبر بكلمة الله». ولذلك إذا لم يكن لإنسان إيمان بالله فينبغي أن يقرأ الكتاب المقدس. وعندما يقرأه ينبغي أن يصلي هكذا «يا رب إذا كان هذا الكتاب كلمتك، وإذا كان يسوع المسيح هو ابنك، وإذا كان المسيح قد مات لأجلي فأرني هذه الأمور عندما أقرأ الكتاب المقدس». وقد وعد الله أن أي شخص يشاء أن يعمل مشيئته يأتي إلى معرفة الحق (يوحنا ١٧: ٧).

3. Wat is het juiste voorwerp van het geloof?

Het geloof moet een voorwerp hebben. Dit voorwerp moet ofwel een persoon zijn zoals een familielid of vriend, ofwel een dood voorwerp als een vliegtuig of lift. Het is niet voldoende om geloof te krijgen, want het geloof moet gericht worden op een geloofwaardig voorwerp. De mens vertrouwt op zijn auto, dat deze hem op een bepaalde plaats brengt; maar als de auto dringend gerepareerd moet worden, dan zal hij niet lang daarna ontdekken dat zijn geloof en vertrouwen in zijn auto misplaatst waren. De Bijbel toont ons dat de Heer Jezus Christus het juiste voorwerp van het geloof is (Handelingen 20:21). Belangrijk is niet de mate waarin een mens geloof heeft of het soort geloof, maar of zijn geloof op Christus gericht is. Als dit zo is, dan is deze mens behouden. Men kan alles geloven wat de Bijbel over Christus zegt, maar daarmee gelooft men nog niet in Christus. Men kan geloven dat een bepaalde trein van het station zal vertrekken om elf uur 's ochtends en in een verafgelegen stad om vijf uur 's middags zal aankomen. Al deze feiten over de trein gelooft u - maar daarmee gelooft u nog niet daadwerkelijk in de trein. Pas als u instapt en erin op reis gaat in het vertrouwen dat hij u zal brengen in de gewenste richting, gelooft u erin. Zo ook als u gelooft dat Christus in Bethlehem werd geboren, stierf aan het kruis op Golgotha, uit de doden is opgestaan en opgevaren is naar de hemel. Pas als u persoonlijk in Hem gelooft, dat Hij u verlost van uw zonden en u naar de hemel zal brengen, dan pas gelooft u werkelijk Hem.

٢ ما هو الموضوع الحقيقي للإيمان؟

ينبغي أن يكون للإيمان موضوع، وهذا الموضوع قد يكون أما شخصا كقريب أو صديق، وأما جمادا أو كطيارة أو مصعد. ولا يكفي الحصول على الإيمان، بل ينبغي أن يوضع الإيمان في موضوع موثوق به. فقد يكون لإنسان ثقة في سيارته، بأن توصله إلى مكان معين، ولكن إذا كانت سيارته في حاجة ماسة للتصليح فإنه سيجد بعد قليل أن إيمانه أو ثقته بسيارته لم تكن في محلها. إن الكتاب المقدس يعلن أن الرب يسوع المسيح هو الهدف الحقيقي للإيمان (أعمال ٢٠: ٢١). والأمر المهم ليس مقدار ما عند الإنسان من الإيمان أو نوع ذلك الإيمان بل هل إيمانه في المسيح، إن كان هكذا فهذا الإنسان يخلص. قد يؤمن إنسان بكل ما يقوله الكتاب المقدس عن المسيح ومع ذلك لا يكون لذلك الإنسان إيمان بالمسيح. وقد تؤمن أن قطارا معيناً سيغادر المحطة الساعة الحادية عشرة صباحاً، وأنه سيصل إلى مدينة بعيدة الساعة الخامسة مساءً. قد تؤمن بجميع هذه الحقائق عن القطار، ومع ذلك فأنت لا تؤمن فعلاً بالقطار حتى تركبه واثقا بأنه سيوصلك إلى الجهة التي تقصدها. وهكذا فقد تؤمن أن المسيح ولد في بيت لحم، وأنه مات على الصليب، وأنه قام من بين الأموات، وصعد إلى السماء، ولكنك لا تكون قد آمنت به بالفعل ما لم تثق به شخصياً بأنه يخلصك من خطاياك ويوصلك إلى السماء.

4. Voorbeelden van geloof.

De Bijbel staat vol van voorbeelden van geloof. Men noemt het elfde hoofdstuk van de brief aan de Hebreëen wel “De erelijst van het geloof” omdat het een aantal gelovige mannen en vrouwen in het Oude Testament vermeldt die beroemd zijn om hun geloof. Uit het Nieuwe Testament kunt u nog twee andere voorbeelden van geloof leren kennen. Het eerste daarvan is het geloof van de hoofdman over honderd (Matthéüs 8:5-10). De hoofdman over honderd geloofde dat Christus zijn knecht kon genezen door alleen maar een woord te spreken. En het tweede is het geloof van de Kananese vrouw (Matthéüs 15:22-28). Het nederige en volhardende geloof van deze heidense vrouw, schonk haar het bezit van wat zij vroeg.

5. De beloning van het geloof.

Het echte geloof blijft niet zonder beloning. Het komt niet voor dat iemands geloof vergeefs is. Iedere zondaar die om redding vraagt, berouw heeft van zijn zonden en zijn vertrouwen op de Heer Jezus stelt, wordt gered. De Redder zei: “Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen” (Johannes 6:37).

LES 11

DE HEMEL EN DE HEL

De mensen zijn altijd nieuwsgierig geweest om de toekomst te kennen. Deze belangstelling heeft vragen opgeroepen zoals: Is de dood het einde van alle dingen? Waar zijn de doden? Wat kunnen we weten over de hemel en de hel? Laten we eerst de volgende vraag bekijken:

1. Wat gebeurt er met een mens bij zijn dood?

We moeten om te beginnen ons in herinnering brengen dat de mens bestaat uit lichaam, ziel en geest (1 Thessalonicenzen 5:23). Het eerste deel is een stoffelijk wezen, de beide andere delen zijn onstoffelijk. De geest maakt het de mens mogelijk kennis over GOD te hebben. Door de ziel leert men zichzelf kennen en door het lichaam verkrijgt men kennis van de wereld. Alleen het Woord van GOD kan scheiding maken tussen ziel en geest (Hebreeën 4:12). De ziel en de geest verlaten het lichaam bij de dood. Het lichaam wordt in het graf

٤ أمثلة على الإيمان

إن الكتاب المقدس مملوء بالأمثلة على الإيمان، وقد دعي الإصحاح الحادي عشر من الرسالة إلى العبرانيين «سجل الشرف للإيمان»، لأنه يذكر عددا من المؤمنين والمؤمنات المشهورين بإيمانهم في العهد القديم. ويمكن اقتباس مثلين آخرين من العهد الجديد. أولهما: إيمان قائد المئة (متى ٨: ١٥). آمن قائد المئة أن المسيح يستطيع أن يشفي خادمه بقوله كلمة فقط. وثانيهما: إيمان المرأة الكنعانية (متى ١٥: ٢٢-٢٨). إن الإيمان المتواضع والملح عند هذه المرأة الأممية حولها الحصول على ما طلبت.

٥ مكافأة الإيمان.

لا يمضي الإيمان الحقيقي بلا مكافأة، ولم يحدث أن كانت ثقة أحد باطلة، فكل خاطئ طالب الخلاص، وقد تاب عن خطاياها ووضع ثقته بالرب يسوع، نال الخلاص. قال المخلص: «من يأتي إلي لا أخرجه خارجا» (يوحنا ٦: ٣٧).

الدرس الحادي عشر

السماء وجهنم

لقد كان للناس دائما اهتمام شديد في معرفة المستقبل. وقد أثار هذا الاهتمام أسئلة كالأئلة التالية: هل ينهي الموت كل شيء؟ أين مقام الأموات؟ ماذا يمكننا أن نعرف عن السماء وجهنم؟ فدعنا نبحث أولا في السؤال التالي:

١ ماذا يحدث للإنسان عند موته؟

ينبغي أن نتذكر أولا أن الإنسان يتكون من جسد ونفس وروح (١ تسالونيكي ٥: ٢٣). فالجزء الأول كائن مادي، أما الجزء الآخران فغير ماديين. فبالروح يستطيع الإنسان معرفة الله، وبالنفس يستطيع معرفة الذات. كما يستطيع بالجسد معرفة العالم. وكلمة الله فقط تستطيع أن تفرق بين النفس والروح (عبرانيين ٤: ١٢). تترك النفس والروح الجسد عند الموت. ويوضع الجسد في القبر حيث

gelegd en er staat geschreven dat het slaapt (Handelingen 7:59,60 en 8:2). De ziel en de geest slapen echter niet. Wanneer de dode behouden is, gaan zijn ziel en geest naar een plaats van eeuwig geluk en blijdschap: de hemel (2 Corinthiërs 5:8; Filippenzen 1:21,23). Als hij niet behouden is, gaan zijn ziel en geest naar een plaats van pijniging en smart, "hades" geheten. De Heer leert ons duidelijk in Lucas 16:19-31, dat de gestorvenen zich bewust zijn van wat gebeurt. Lees dit belangrijke hoofdstuk nauwkeurig en aandachtig door.

2. Wat weten we van de hel?

We hebben al geleerd dat geest en ziel van de ongelovige bij zijn dood direct naar de "hades" gaan. De "hades" is een plaats van pijniging en zij die daar zijn, ondergaan de hevige verdrukking ervan (Lucas 16:23-25). De ziel in de "hades" wordt er aan herinnerd dat hij een persoon is met ogen en een tong, met oren en vingers en een geheugen en met volledige kennis van de omstandigheden. De Bijbel spreekt ons bovendien ook nog van een andere plaats van pijniging dan de "hades" namelijk de hel, ook wel "de poel des vuurs" genoemd. Bij het oordeel voor de grote, Witte Troon, dat we in de twaalfde les zullen bespreken, worden alle zielen in de "hades" verenigd met hun lichamen die uit de graven zullen worden opgewekt, en Christus zal dan het eindoordeel uitspreken over de goddeloze doden en zij zullen in de "poel des vuurs" worden geworpen, de eeuwige verblijfplaats van hen die verloren zijn (Openbaring 20:11-15). De "hades" kunnen we vergelijken met de het huis van bewaring van een stad, waar de gevangenen wachten op de uitkomst van hun proces. De hel, "de poel des vuurs", kunnen we vergelijken met een gevangenis waar geen uitweg mogelijk is. De Heer spreekt bij het beschrijven van de hel over een worm die niet sterft en een vuur dat niet uitdooft (Marcus 9:43-48). Het is een plaats van eeuwige pijniging en zijn bewoners ondergaan zijn kwelling bewust.

Is de straf op de zonde voor eeuwig? De uitdrukking "tot in alle eeuwigheden" wordt in het boek Openbaring gebruikt om de ellende van de verlorenen te beschrijven (Openbaring 14:11).

Kan een GOD van liefde toelaten dat mensen omkomen in de hel?

- GOD wil niet dat mensen verloren gaan. Hij heeft voorzien in de redding van de mens door de dood van zijn Zoon op het kruis van Golgotha (Romeinen 5:6,8). Als mensen de Redder verwerpen, gaan zij geheel door eigen keuze naar de hel.

يُوصف بأنه يرقد (أعمال ٧: ٥٩، ٦ و ٨: ٢). أما النفس والروح فلا تترقدان. فإذا كان الميت مخلصاً تذهب نفسه وروحه إلى مكان السعادة الأبدية أي إلى السماء (٢ كورنثوس ٥: ٨ وفيلبي ١: ٢١، ٢٢). وإذا كان غير مخلص، فتذهب نفسه وروحه إلى مكان عذاب يدعى الهاوية. ويعلمنا الرب بوضوح في (لوقا ١٦: ١٩-٣١)، أن أولئك الذين ماتوا هم واعون. فاقراً هذا الفصل الهام بالتمعن والاهتمام..

٢ ماذا نعرف عن جهنم؟

تترك روح غير المؤمن ونفسه إلى الهاوية، عند موته، كما ذكرنا سابقاً. والهاوية هي محل عذاب يعي ساكنوه شدة وطأته (لوقا ١٦: ٢٣-٢٥). وتذكر النفس في الهاوية كشخص ذي عينيّن ولسان وأذنين وأصابع وذائرة، كما توجد معرفة تامة للأحوال هناك.

ويخبرنا الكتاب المقدس عن مكان آخر للعذاب بالإضافة إلى الهاوية، وهو جهنم أي «بحيرة النار»، فعند دينونة العرش الأبيض العظيم، التي سنتحدث عنها في الدرس الثاني عشر. ستتحد النفوس التي في الهاوية بأجسادها التي ستقام من القبور وسيلفظ المسيح حينئذ حكم الدينونة الأخير على الأموات الأشرار، فيطرحون في «بحيرة النار» مكان الهلاك الأبدي (رؤيا ٢٠: ١١-١٥). ويمكننا تشبيه الهاوية بسجن المدينة المحلي حيث ينتظر السجين نتيجة محاكمته، وجهنم «بحيرة النار» بالسجن الذي لا يمكن الخروج منه. ويتكلم الرب في وصف جهنم عن دود لا يموت ونار لا تطفئ (مرقس ٩: ٤٣-٤٨). وجهنم هي مكان عذاب أبدي يعي ساكنوه وطأته.

هل عقاب الخطية أبدي؟ تستعمل عبارة «إلى ابد الأبدين» في سفر الرؤيا لوصف شقاء الهالك (رؤيا ١٤: ١١). فهل يمكن لإله المحبة أن يسمح بهلاك الناس في جهنم؟

أ إن الله لا يريد هلاك الناس وقد أعد العدة لخلاص الإنسان بموت ابنه على صليب الجلجثة (رومية ٥: ٦، ٨). فإن رفض الناس المخلص يذهبون إلى جهنم بمحض اختيارهم.

ب إن الله إله محبة (١ يوحنا ٤: ٨)، ولكنه أيضاً قدوس (١ بطرس ١: ١٦) وينبغي أن يعاقب على الخطية.

- b. Als GOD een GOD van liefde is (1 Johannes 4:8), maar ook heilig (1 Petrus 1:16), dan moet Hij de zonde straffen.
- c. De mensen aarzelen niet om de zieken naar ziekenhuizen, misdadigers naar gevangenissen en de lijken van de doden naar de graven te brengen. Dit wijst niet op een gebrek aan liefde aan hun kant.
- Wat moeten we zeggen van de heiden die nooit het evangelie heeft gehoord? Heidenen zijn verloren zondaren net als de rest der mensheid en niemand kan hen redden dan Christus alleen. Uit de werken van de schepping kunnen zij weten van GODS bestaan (Romeinen 1:20; Psalm 19:1), en ook door hun geweten (Romeinen 2:15). Als zij zouden leven in overeenstemming met de kennis die zij hebben, zal GOD hun kennis doen toenemen. Kijk naar Cornelius (Handelingen 10 en 11).

3. Wat weten we van de hemel?

De Bijbel leert ons duidelijk dat er een plaats van vreugde en geluk bestaat voor hen die onze Heer Jezus Christus kennen en Hem liefhebben. De hemel is een plaats die werkelijk bestaat. Het woord "hemel" wordt in de Bijbel in drie verschillende betekenissen gebruikt.

- Het gebied van de wolken (Genesis 1:8).
- Het domein van de sterren (Genesis 1:17).
- De woonplaats van GOD. Paulus noemt het "de derde hemel" en "het paradijs" (2 Corinthiërs 12:2-4). Van de hemel wordt altijd gesproken als "boven". De satan zei in Jesaja 14:13,14: "Ik zal ten hemel opklimmen", en we weten dat onze Heer Jezus nu in de hemel is. Nadat Hij uit de doden was opgestaan, steeg Hij op naar de hemel in een lichaam van vlees en beenderen, en Hij steeg op in zijn verheerlijkte menselijke natuur ten hemel (Lucas 24:38,39,51; 1 Petrus 3:22; Hebreeënen 1:3). In de hemel zijn grote menigten van gelovigen. Als de ware christen sterft, is hij "afwezig van het lichaam en aanwezig bij de Heer" (2 Corinthiërs 5:8). Die gelovigen genieten van de aanwezigheid van Christus "en dat is verreweg het beste" (Filippenzen 1:23).

ج لا يتردد الناس في وضع المرضى في المستشفيات والمجرمين في السجون وجثث الموتى في المقابر، وهذا لا يدل على نقص في محبتهم. وماذا يقال عن الوثني الذي لم يسمع قط بالإنجيل؟ إن الوثنيين خطاة هالكون كباقي البشر، ولا يستطيع أحد أن يخلصهم سوى المسيح، ويمكنهم معرفة وجود الله من أعمال الخليقة (رومية ١: ٢٠ ومزمور ١٩: ١)، وبواسطة ضمائرهم (رومية ٢: ١٥). فإذا عاشوا حسب المعرفة التي لديهم، فإن الله يزيدهم معرفة - أنظر إلى كرنيليوس (أعمال ١٠ و ١١).

٣ ماذا نعرف عن السماء؟

يعلم الكتاب المقدس بكل وضوح، أنه يوجد مكان سعادة لجميع الذين يعرفون ربنا يسوع المسيح ويحبونه. فالسمااء مكان حقيقي. وتستعمل كلمة «السمااء» في الكتاب المقدس في ثلاث جهات مختلفة:

أ منطقة الغيوم (تكوين ١: ٨)

ب منطقة النجوم (تكوين ١: ١٧)

ج مسكن الله، ويدعوه بولس «السماء الثالثة» و «الفردوس» (٢ كورنثوس ١٢: ٢-٤). وتذكر السماء دائما بأنها «فوق». قال الشيطان (إشعياء ١٤: ١٣، ١٤): «أصعد إلى السماء». ونعرف أن ربنا يسوع في السماء الآن فبعدما أقيم من الأموات صعد على السماء في جسد من لحم وعظم رافعا في ذاته البشرية الممجدة إلى السماء. (لوقا ٢٤: ٣٨، ٣٩، ٥١ و ١ بطرس ٣: ٢٢) وعبرانيين ١: ٣). وفي السماء جمهور عظيم من المؤمنين. وعندما يموت المسيحي الحقيقي يكون «متغربا عن الجسد ومستوطنا عند الرب» (٢ كورنثوس ٥: ٨). ويتمتع هؤلاء المؤمنون بحضرة المسيح «وذاك أفضل جدا» (فليبي ١: ٢٣).

Waarop lijkt de hemel? De menselijke taal kan de hemel niet volmaakt beschrijven. In Openbaring 21:10-27 beschrijft Johannes de fundamente van de hemelse stad, haar muur en poorten en haar straat; een beschrijving die door haar schoonheid onze harten raakt. We weten dat er geen ziekte, verdriet, tranen, pijn of dood op die mooie plaats zullen zijn (Openbaring 21:4). En boven dat alles uit: de Heer Jezus Christus is daar. Dat zal voor het hart van iedere gelovige het hoogste genot zijn.

LES 12

TOEKOMSTIGE GEBEURTENISSEN

Ieder die de Bijbel bestudeert, komt in hevige beroering bij het lezen over de toekomstige gebeurtenissen. Alleen in de Bijbel wordt de sluier over de toekomst weggenomen. In deze les zullen we enkele van die gebeurtenissen, in de volgorde waarin zij zullen plaatsvinden, bekijken.

1. **De komst van Christus voor zijn heiligen.** (1 Thessalonicenzen 4:13-18). De gebeurtenis die we verwachten is de komst van Christus om zijn uitverkorenen mee te nemen naar de hemel. Deze gebeurtenis kennen wij als “de opname”. Christus zal uit de hemel neerdalen en de lichamen van de dode gelovigen zullen opgewekt worden. Wat de gelovigen betreft die nog leven, die zullen opgenomen worden om ook met hen de Here te ontmoeten in de lucht. Laten we letten op de volgende feiten over deze komst van Christus:
 - a. Het kan op elk moment gebeuren (Openbaring 22:7).
 - b. Alleen zij die werkelijk behouden zijn, zullen hieraan deel hebben (1 Corinthiërs 15:23).
 - c. Het gebeurt in een ogenblik “In een oogwenk” (1 Corinthiërs 15:52).
 - d. Alle gelovigen zullen niet sterven, maar allen zullen veranderen (1 Corinthiërs 15:51). En zij zullen aan Christus gelijk zijn (1 Johannes 3:2; Romeinen 8:16-25).

ماذا تشبه السماء؟ لم تستطع لغة البشر وصف السماء وصفا كاملا، ففي رؤيا ٢١ : ١٠-٢٧، يصف يوحنا أساسات المدينة السماوية وسورها، وأبوابها وسوقها، وصفا يجذب قلوبنا ببهائها. ونعرف أنه لا يكون مرض أو حزن أو دموع أو وجع أو موت في ذلك المكان الجميل (رؤيا ٢١:٤). والأفضل من ذلك، أن الرب يسوع المسيح يكون هنالك، وسيكون أسمى بهجة لقلب كل مؤمن.

الدرس الثاني عشر

حوادث المستقبل

تهتز مشاعر كل طالب من تلامذة الكتاب المقدس طربا عند قراءة حوادث المستقبل. ولا يكشف النقاب عن المستقبل إلا في الكتاب المقدس فقط. وسنبحث في هذا الدرس بعض تلك الحوادث في الترتيب الذي ستحصل فيه.

١ مجيء المسيح لأجل قديسيه (١ تسالونيكي ٤: ١٣-١٨).

إنّ الحادث المنتظر هو مجيء المسيح لأخذ خاصته إلى السماء. ويعرف هذا الحادث بالاختطاف. فينزل المسيح من السماء، وستقام أجساد المؤمنين الأموات. أما المؤمنون الأحياء فيخطفون معهم أيضا لملاقاة الرب في الهواء. لنلاحظ الحقائق التالية عن مجيء المسيح:

أ قد يحدث هذا في أية لحظة (رؤيا ٢٢:٧).

ب يشترك بهذا فقط الذين خلصوا حقيقة (١ كورنثوس ١٥:٢٣).

ج يقع في لحظة.. «في طرفة عين» (١ كورنثوس ١٥:٥٢).

د لا يموت جميع المؤمنين ولكن جميعهم يتغيرون (١ كورنثوس ١٥:٥١). وسيكونون مشابهين للمسيح (١ يوحنا ٣:٢، رومية ٨:١٦-٢٥).

2. **De Grote Verdrukking.** (Matthëüs 24:5-31).

Na de opname zal de aarde een periode van enorm lijden doormaken, en van hevige droefheid en smart, die we kennen als de Grote Verdrukking. In deze periode zal een grote en goddeloze heerser zich openbaren, die we kennen als “de antichrist” en hij zal eisen dat de mensen hem aanbidden. De tijd van de verdrukking zal enorm zijn en als die dagen niet ingekort zouden worden, dan zou geen vlees behouden zijn. Wat ook gebeuren mag, GOD zal hen die Hem trouw zijn bewaren.

3. **Christus' komst om te regeren.** (Maleachi 4:1-3).

Aan het einde van de verdrukking zal Jezus Christus naar de aarde terugkeren in macht en grote heerlijkheid en Hij zal zijn tegenstanders vernietigen, waaronder “de antichrist”. Hij zal die volken oordelen die het overblijfsel van de gelovigen onderdrukt hebben en Hij zal de satan binden en duizend jaren lang in de “hades” werpen.

4. **Het Duizendjarig Rijk.** (Jesaja 32:1; 35:1-7; 65:17-25).

Christus zal zijn heerschappij op aarde vestigen als het werk om de volken te oordelen is beëindigd en Hij zal op aarde regeren gedurende een periode van duizend jaar. Deze periode staat bekend als “het Duizendjarige Rijk”. Het zal een tijdperk zijn van vrede en geluk. We lezen in de Bijbel dat het karakter ervan totaal verschillend zal zijn van wat er nu is. De leeuw zal neerliggen met het lam en de woestijn zal bloeien als de narcis en de mensen zullen erg lang leven. Het zal een periode van geweldige bloei zijn. Er zullen geen oorlogen meer zijn. De zonde zal niet geheel zijn uitgeroeid, maar zij wordt gestraft zodra het gebeurt.

5. **Het oordeel voor de Grote, Witte Troon.** (Openbaring 20:11-15).

Aan het einde van de duizendjarige regering van Christus zal het oordeel voor de Grote, Witte Troon plaats vinden. Dit is het oordeel over de goddelozen. Het heeft geen betrekking op iemand die gered is. De graven zullen de lichamen van de ongelovigen geven en de “hades” hun zielen en dan zullen zij voor Christus staan in het oordeel. En omdat hun namen niet gevonden zullen worden als zijnde geschreven in het boek van het leven van Het Lam zullen zij in de poel des vuurs worden geworpen waar zij eeuwige pijniging zullen ondergaan.

٢ الضيقة (متى ٢٤ ١٥).

ستعاني الأرض بعد الاختطاف عهد آلام عظيمة وأحزان شديدة يعرف بالضيقة. وفي هذا العهد سيظهر حاكم عظيم شرير يعرف ب «ضد المسيح» ويطالب الناس بعبادته ويكون زمن ضيق عظيم حتى أنه لو لم تقصر تلك الأيام لن يخلص جسدي. ومهما يكن من أمر فإن الله سيحفظ الأمناء له.

٣ مجيء المسيح ليملك (ملاخي ١:٣١).

حوالي نهاية الضيقة العظيمة سيرجع الرب يسوع المسيح إلى الأرض بسلطان ومجد عظيم وسبيد أعدائه، ومن ضمنهم «ضد المسيح». ويدين تلك الأمم التي اضطهدت بقية المؤمنين، ويقيد الشيطان ويطره في الهاوية لمدة ألف سنة.

٤ الحكم الألفي (إشعيا ١:٣٢، ٧-١:٣٥، ٦٥-١٧:٢٥).

سيقوم المسيح بمملكته على الأرض بعدما ينتهي عمل دينونته للأمم وسيملك على الأرض مدة ألف سنة، وتعرف هذه المدة ب «الحكم الألفي». وستكون عصر سلام وسعادة. ونقرأ في الكتاب أن الطبيعة ستختلف بالكلية عما هي عليه الآن، فيربض الأسد مع الحمل وتزهر الصحراء كالترجس، ويعيش الناس أعماراً طويلة جداً. وسيكون عهد ازدهار عظيم، ولا تكون حروب بعد. إن الخطية لا تنقطع بالكلية ولكنها ستعاقب فور حدوثها.

٥ دينونة العرش الأبيض العظيم (رؤيا ٢٠:١١-١٥).

عند نهاية حكم المسيح الألفي تجري دينونة العرش الأبيض العظيم، وهذه هي دينونة الأشرار، ولا تشمل أحداً من المخلصين. فتعطي القبور أجساد غير المؤمنين، وتعطي الهاوية نفوسهم، وحينئذ يقفون أمام المسيح للدينونة، ولأن أسمائهم لم توجد مكتوبة في سفر حياة الخروف يطرحون في بحيرة النار حيث يقاسون عذاباً أبدياً.

6. De Eeuwigheid. (Openbaring 21:1-8).

Het laatste toekomstbeeld is de eeuwige toestand. De aarde die we nu kennen zal vernietigd worden door vuur en de voortgang van de tijd zal ophouden. Alle ware gelovigen zullen genieten van een eindeloos geluk in de hemel, maar allen die de Redder hebben verworpen zullen tot in eeuwigheid gepijnigd worden in de donkere duisternis.

De vraag waarvoor ieder van ons zich gesteld ziet, als we het einde van de les naderen, is:

“Waar zal ik de eeuwigheid doorbrengen ?”

٦ الأبدية (رؤيا ٢١:١-٨).

إن صورة المستقبل الأخيرة هي الحالة الأبدية. فالأرض التي نعرفها الآن تكون قد أبيدت بالنار، وسير الوقت يبطل، ويتمتع جميع المؤمنين الحقيقيين بسعادة غير متناهية في السماء. أما جميع الذين رفضوا المخلص فسيعذبون في قتام الظلام إلى الأبد.

والسؤال الذي يواجه كل واحد منا عندما نقرب من نهاية هذه الدروس هو:

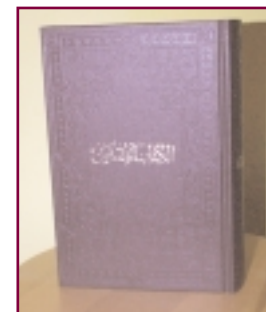
أين سأقضي الأبدية؟

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUSSEN

©Alle rechten voorbehouden

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl

دروس الكتاب المقدس بالمراسلة

© حقوق محفوظة

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl